

AARHUS UNIVERSITET

"Vi har indkøbt 90 kubikmeter barkflis ..."

Læs om festen dent 17. juni på side 14

UNivers

WWW.AU.DK/UNIVERS

#07

NYHEDER ■ INTERNATIONAL ■ FAGLIG UDVIKLING ■ SERIE: FREMTIDENS AU ■ DEBAT ■ OG MEGET MERE ...

7. juni 2011

> Ærlig omkring ønske-runden

Hvordan er det at være i ønskerunde? En særlig berørt medarbejder fortæller åbent om coachsamtalerne, kompetenceafklaringen og uvisheden.

LÆS MERE PÅ
SIDE 5

Foto: Roar Lova Paaske

Folketinget åbner for IHA-fusion

Et flertal i Folketinget har netop sagt ja til en fusion mellem Ingeniørhøjskolen i Århus og Aarhus Universitet.

Af Kristian Serge Skov-Larsen

ksl@adm.au.dk

Farvel til tvangsfusion med VIA. Goddag til den ønskede sammensmeltning med Aarhus Universitet. Sådan er situationen for Ingeniørhøjskolen i Århus, efter at et folketingsflertal har nikked ja til at ændre loven, så institutionen kan fusionere med universitetet i stedet for som planlagt at blive en del af VIA University College inden

2014.

Ove Poulsen er både rektor på Ingeniørhøjskolen og direktør for Aarhus School of Engineering, som er det eksisterende samarbejde om ingeniør-kandidatuddannelser mellem Aarhus Universitet og Ingeniørhøjskolen i Århus. Han lægger ikke skjul på, at han ser universitetet som den rigtige fusionspartner for Ingeniørhøjskolen.

– En fusion er central for Ingeniørhøjskolen. Den vil sikre, at højskolens diplomingeniørud-

nelser sikres en bedre udviklingsbaseret med rod i fremragende ingeniørvidenskab på Aarhus Universitet, siger han.

Ingen forskel fra dag et

Den betragtning er Thomas Vosegaard enig i. Han er både lektor på Kemisk Institut og studieleder på Aarhus School of Engineering. Han forklarer, at arbejdsdelingen i dag er sådan, at Ingeniørhøjskolen selv tager sig af de fleste diplomingeniørudannelser – de første tre års studier – mens det fælles samarbejde i Aarhus School of Engineering tager sig af civilingeniørudannelserne – de to års kandidatuddannelse.

– Universitetet kan tilbyde Ingeniørhøjskolen forskernes viden og dybe specialisering, som bliver nødvendig i fremtiden, fordi de nyuddannede i højere grad får udviklingsopgaver i deres ansættelser. De studerende kommer nok ikke til at mærke forskel fra dag et, fordi vi allerede har udbygget samarbejdet så meget som muligt, men på sigt vil det have stor betydning, at vi bliver en enhed. Ingeniørhøjskolen på den anden side kommer med en yderst professionel tilgang til udvikling af undervisningen og en lang tradition for et tæt samarbejde med erhvervslivet, som vi på universitetet godt kan lære noget af og bygge videre på, siger Tho-

mas Vosegaard.

Næste skridt for de to institutioner er, at bestyrelserne skal forhandle et såkaldt "fusionsgrundlag" på plads.

– Det bliver hårdt arbejde, men jeg tror ikke, det bliver svært. Der er godt nok mange ting, vi skal tænke over i processen, men det eksisterende samarbejde betyder, at de to enheder er meget tættere på hinanden end normalt ved fusioner, siger Ove Poulsen. ■

>> LÆS MERE PÅ SIDE 18

LÆS
OGSÅ
I DETTE
NUMMER

EUROPE/AFRICA DIVIDE

A SERIES OF SPEAKERS DESCENDED ON AU FOR A CONFERENCE ON NORTH AFRICA AND THE MIDDLE EAST.

READ MORE > PAGE 2

BIBLIOTEKERNE I SPIL

AU LIBRARY ER NAVNET PÅ DET NYE BIBLIOTEKSOMRÅDE PÅ AU. BIBLIOTEKERNE SKAL SAMLES I ÉN ORGANISATION

LÆS MERE > SIDE 3

TVÆRFAGLIGHED

GEMMER BIOLOGIEN PÅ FREMTIDENS LEDELSESMODEL? UNIVERS FORSØGER AT FINDE SVARENE PÅ DE SPØRGSMÅL, KAMPAGNEBANNERNE PÅ AU STILLER.

LÆS MERE > SIDE 8-9

KÆLDEREVENTYR

UNIVERS ER TAGET PÅ UNDERSØGELSE I UNIVERSITETSKÆLDRENS DYB FOR AT SE, HVAD DER EGTNLIG GEMMER SIG DERNEDE.

LÆS TEMAET > SIDE 10-11

Potential merger with the Engineering College

Aarhus University and the Engineering College of Aarhus have been given the green light by a majority in the Danish Folketing to start negotiations for a merger.

"We're extremely satisfied that the government and the other parties behind the agreement have listened to the joint wish for a merger expressed by both the Engineering College and Aarhus University. I am convinced that this merger will strengthen the engineering degree programmes and the science of engineering in Denmark", says university rector Lauritz B. Holm-Nielsen.

UIC activities continuing over the summer months

Even though the summer sun is starting to bake down on Aarhus University, the activities of the University International Club will be continuing throughout June, July and August – every Wednesday, and normally from 10 am to midday.

The programme may change and new events may be added at short notice, so it's always a good idea to keep an eye on what's going on at www.au.dk/uic or in the University International Club's newsletter.

Aarhus International School

The long-anticipated international preschool will be opening its doors in Viby in the autumn of 2011. The Aarhus International School will then be fully established by August 2012 with the intention of providing an education using English as the primary language of instruction.

For further information or to sign up for the preschool, please see:

www.aarhusinternationalschool.dk

Europe / Africa divide

CONFERENCE A series of speakers descended on AU for a conference on North Africa and the Middle East.

By David Vranicar
dav@adm.au.dk

If the topic is social and political unrest, few names come to mind ahead of Fareed Zakaria and Francis Fukuyama, each of whom gave lectures at Aarhus University in mid-May.

Zakaria hosts his own politics-heavy TV show on CNN and is a columnist for *TIME Magazine*, and Fukuyama, an accomplished author, coined the oft-uttered phrase "the end of history". There was no shortage of knowledge and clout in the room when they delivered speeches on the democratic reforms taking place in the Middle East.

But despite their obvious expertise, neither Fukuyama nor Zakaria are from the regions they were opining about. They have Ivy League diplo-

mas; they live in the U.S. This doesn't invalidate what they say – they are without doubt experts. But it's an expertise honed from afar.

While carrying nowhere near the cachet of Zakaria and Fukuyama, a series of political figures, activists and experts were at AU on 27 and 28 May to speak at a conference about North Africa and the Middle East.

And, indeed, they were from North Africa and the Middle East.

The two-day event, sponsored by AU's Center for Islamic Studies and Radicalization, was dubbed "Challenges and Opportunities." While there were a multitude of issues discussed – from the importance of social media in the Tunisian uprising to the never-ending Israel-Palestine conflict – a recurring theme was the impact that North Africa has on Europe and the rest of the world. ■

A recurring theme at the two-day event sponsored by AU's center for Islamic Studies and Radicalization, was the impact that North Africa has on Europe and the rest of the world.

Below are some snippets about how, for better or worse, Europe's fate is tied up with North Africa's.

MEHDI MOZAFFARI, AU PROFESSOR OF POLITICAL SCIENCE, HEAD OF THE CENTER FOR ISLAMIC STUDIES AND RADICALIZATION:

Why have this conference in Denmark? Simply because we are living in a globalised world where our security and prosperity are, more than ever, dependent upon the security and prosperity of others. It is what some scholars call "complex interdependence".

ANDRÉ AZOULAY, COUNSELOR TO KING MOHAMMED VI, MOROCCO:

The Strait of Gibraltar was a geological accident. We are African, but Europe is next door. And what is going on in this region is going to directly affect Europe. Not only because we hear about immigration laws or Islamism or what they call the clash of civilisations.

Some countries in North Africa, and some countries in the Middle East, are the future also of Europe. They are also the key region to security, the key region to stability. I hope the Europeans will see it now as a historical opportunity. History is knocking the European doors. And it is one shot, and I hope they will not miss it ... (Africa) cannot afford to have Europe be "superfluous".

AMBASSADOR ALY MAHER EL-SAYED, EGYPTIAN AMBASSADOR:

Whether you call it the "Arab Spring", the revolutionary transition to a new national order, or the beginning of a long trek to democracy, we are living in an era of history in the making. And this history affects all of us – affects Europe, affects the rest of the world. And that is why it is important that we discuss the implications, the impact, and whether the euphoria that has resulted from the revolutions will turn into something more concrete.

UNIvers

Udgives af Aarhus Universitet.

Kontrolleret oplag: **15034**
i perioden 1. juli 2009-30. juni 2010

Den nyeste udgave af **UNIvers** kan findes i standere overalt på universitetet.

Næste nummer udkommer 27. juni.
Deadline for indlæg 20. juni kl. 10.

Fredrik Nielsens Vej 5, bygn. 1445

8000 Aarhus C

T: 8942 2334

E: univers@au.dk

W: www.au.dk/univers

Annoncer: dgMEDIA 7027 1155

Tryk: Hornslet Avistryk

ISSN: 1604-1607

Bjerg Tulinius

Ansv. redaktør

T: 8942 2449

E: btu@adm.au.dk

Helge Hollesen

Journalist

T: 8942 2332 / M: 6020 2708

E: hho@adm.au.dk

Ida Hammerich Nielson

Journalist

T: 8942 1981 / M: 6020 2626

E: ihn@adm.au.dk

Kristian Serge Skov-Larsen

Journalist

T: 8942 2480

E: ksl@adm.au.dk

Gunver Lystbæk Vestergård

Journalist

T: 8942 6791

E: glv@adm.au.dk

Rikke Carlsen

Journalistpraktikant

T: 8942 2487

E: rc@adm.au.dk

Astrid Hellerup Madsen

Studentskribent

M: 2096 6855

E: ahm@adm.au.dk

Lasse Emil Frost

Studentskribent

M: 2567 0547

E: lef@adm.au.dk

Sanne Hyldgaard

Studentskribent

M: 2462 2860

E: shy@adm.au.dk

David Vranicar

Studentskribent

M: 5281 7609

E: dav@adm.au.dk

Lars Kruse

Fotograf

T: 8942 2347

E: lk@adm.au.dk

Roar Lava Paaske

Fotografelev

T: 8942 2347

E: rlp@adm.au.dk

Jesper Buch Rais

Fotografelev

T: 8942 2347

E: jbra@adm.au.dk

Nis Gersbøll

Multimediedesigner

M: 2299 6955

E: nge@adm.au.dk

Nikolai Lander

Grafisk designer

M: 2093 2682

E: nl@adm.au.dk

Alle AU-ansatte skal have nyt telefonnummer

Når året går på hæld, får de ansatte på Aarhus Universitet nok brug for at kigge en ekstra gang i telefonbogen, inden de ringer til deres kolleger. Som led i overgangen til et nyt fælles telefonsystem for hele universitetet skal alle medarbejdere nemlig have nyt lokalnummer inden udgangen af 2011.

AU Herning er som de første overgået til det nye system. Her har medarbejderne udskiftet både telefoner og telefonnumre den 1. juni.

Se mere om det nye telefonsystem på www.au.dk/telefoni

Deltagere søges til Forskerfight 2011

Globaliseringen og eksportens betydning for vores velfærd 50 år ud i fremtiden – let forståeligt og på fire minutter. Ved at løse den formidlingsknude vandt professor Philipp Schröder Forskerfight 2010 og præmien på 10.000 kroner. Nu leder Aarhus Universitet og Folkeuniversitetet efter deltagere til dette års dyst, der vil formidle deres forskning let forståeligt for et entusiastisk publikum den 5. oktober på Kasernescenen.

Indstil dig selv eller din kollega til mailadressen ml@fu.au.dk senest mandag den 20. juni.

Foto: Søren Kjeldgaard

Verdens bedste universiteter er ikke demokratiske

KONFERENCE Talent, penge og en god udpeget ledelse er grund- ingredienserne i et "World Class University". Det fortalte Dr. Jamil Salmi fra Verdensbanken på et debatmøde om universiteternes fremtid.

Af Gunver Lystbæk Vestergård

glv@adm.au.dk

Egentlig bryder han sig ikke om begrebet "World Class Universities" (WCU). "Alle vil være det, men ingen kan definere det", siger han. Alligevel talte den fransk-marokkanske økonom Dr. Jamil Salmi fra Verdensbanken om netop WCU'er, da Danske Universiteter og Aarhus Universitet afholdt arrangementet "Vinder vi kapløbet?" – Debatmøde om universiteternes rolle i globalt perspektiv" den 25. maj på Aarhus Universitet.

– Koncentration af talent, rigeligt med ressourcer og en favorabel ledelse, siger Dr. Jamil Salmi om de mest uundværlige elementer, et WCU skal bestå af – med tryk på det sidste.

– Ledelsen skal være fleksibel og ikke være bundet af for mange forvaltningsregler. Og så skal den være uafhængig med et flertal af

eksterne medlemmer, fortæller han og priser derved den danske universitetsreform fra 2003. Dengang rasede studerende og forskere over det demokratiske forfald.

Dr. Jamil Salmi mener imidlertid, at universiteter nemt kan blive for demokratiske og dermed for konservative og stillestående. Han vil også statens overbureauokratisering og styring af universiteterne til livs, som han mener kvæler initiativet og den frie forskning.

– F.C. Barcelona har et af de bedste fodboldhold i verden. Tænk, hvis de skulle ledes som et europæisk universitet. Så kunne træneren ikke sætte startopstillingen, som han ville. Han skulle i stedet konferere sportsministeren. Træneren og forskeren er nødt til at kunne disponere frit, forklarer han.

Åbn grænserne, og lær engelsk

En anden nødvendighed for at få sit universitet op i verdenseliten er et fokus på det internationale.

Derfor ser han med stor skepsis på EU's indavl.

– EU fokuserer meget på mobilitet inden for grænserne, men medlemslandene er nødt til at overveje, om talentmassen her er stor nok. Efter min mening bør man lukke Tyrkiet ind i fællesskabet for at få den nødvendige diversitet og internationale åbenhed, siger Dr. Jamil Salmi, der også ønsker visumreglerne i mange lande liberaliseret, så det bliver nemmere for forskere at transcendere grænser.

Og så er der det med sproget. Utilstrækkelige engelskkundskaber mener han begrænser visse universiteters muligheder lige så meget som utilstrækkelige it-kompetencer hos andre.

– Når man har en bachelorgrad, skal man kunne tale flydende engelsk. Jeg mener ikke, man skal ændre hovedsproget, men man kunne godt lade en tredjedel af kurserne foregå på engelsk. ■

Nu kommer bibliotekerne i spil

FAGLIG UDVIKLING AU Library er navnet på det nye biblioteksområde på AU.

Bibliotekerne skal samles i én organisation med flere betjeningssteder, der sikrer et højt serviceniveau for studerende og forskere.

Af Rikke Carlsen

rc@adm.au.dk

Mens resten af universitetets ansatte bekymrer sig om ønskerunde og afklarende kompetencesamtaler med chefen, er der en hel medarbejdergruppe, som end ikke kender grundplanen for deres fremtid i den nye organisation. Nemlig de biblioteksansatte.

For bibliotekerne skal være en del af et helt nyt strategisk område. I rapporten for den faglige udviklingsproces fremgår det, at universitetsledelsen har besluttet at etablere ét sammenhængende bibliotek på Aarhus Universitet med én ledelse og flere betjeningssteder, nemlig Aarhus University Library (AUL).

Nu bliver der dog rådet bod på de biblioteksansattes situation, og torsdag den 26. maj var de alle inviteret til møde for at drøfte fremtidens biblioteksstruktur.

I hjertet af universitetet

Strategisk og politisk knyttes AUL til det tværgående bånd for videnuudveksling, mens det administrativt og økonomisk er en del af AU Viden.

– Det er for at signalere både internt og eksternt, at når det gælder biblioteksområdet, er netop videnuudveksling et kardinalpunkt for os, forklarede prorektor Søren E. Frandsen.

Bibliotekerne skal fremover fungere som videncentre. Dekan Mette Thunø var ved mødet stand-in for dekan Allan Flyvbjerg, der ellers har ansvaret for det tværgående bånd videnuudveksling. Lidt karikeret forklarede hun, at bibliotekerne ikke blot skal være samlinger, som udlånes.

– Bibliotekerne skal blive et

hjerte for forskningsprocessen, sagde hun.

Ændringerne skal, ud over at matche Fremtidens AU med de fire kerneområder, i øvrigt styrke samspillet med Statsbiblioteket.

Medarbejderinddragelse

Medarbejderne blev også inddraget. Efter talerne og et oplæg af Jakob Heide Petersen fra Styrelsen for Bibliotek og Medier opfordrede Mette Thunø de ansatte til ikke at tænke i begrænsninger, inden de blev sendt ud i grupper for sammen at komme frem til deres vigtigste visioner for AUL.

Særligt en sikring af den faglige synergi var højt på prioriteringslisten.

I øjeblikket nedsættes en arbejdsgruppe med repræsentanter fra både bibliotekerne, hovedområderne, AU Studieadministration, AU IT og de studerende. Denne skal udarbejde et beslutningsgrundlag for AUL til universitetsledelsen med afsæt i medarbejdernes idéer. Formand for gruppen er Allan Flyvbjerg, og det forventes, at arbejdsgruppeforløbet afsluttes ultimo oktober. ■

!

UDPLUK AF MEDARBEJDERNES IDÉER TIL ARBEJDSGRUPPEN:

- Sikre både fælles serviceniveau og differentiering
- Fokus på uddannelse og forskning 50/50
- AUL som udviklingsorganisation for medarbejderne
- Én organisation, fælles brand, fælles fokusområder.

Dr. Jamil Salmi er økonom og ansat ved Verdensbanken, hvor han beskæftiger sig med videregående uddannelser. Selv om han på et debatmøde talte om opbyggelsen af verdensklasse-universiteter, er han loven ved begrebet. "Der findes omkring 20.000 universiteter i verden, og vi interesserer os kun for de 50 bedste", siger han.

Foto: Roar Løvås Poaske

DEBAT

Har du et synspunkt eller en kommentar, så bland dig i debatten. Send en mail til univers@au.dk eller ring på **6020 2708**. Se deadlines for debatindlæg på au.dk/univers/deadline

Er der brug for sladrehanke i den danske forskningsverden?

Uredelighed

Af Ellen Margrethe Basse,
Professor, dr.jur., jur.dr.,
Business and Social Sciences

De konkurrencevilkår, som i dag er bestemmende for universiteternes økonomi, har fået nogle forskere til bl.a. i *Information* den 11. maj at efterlyse eksistensen af en "whistleblower"-ordning. Problemerne med at få den interne kontrol på Københavns Universitet til at lytte til de forskere, der kasserede Penkows afhandling, har været med til at understøtte ønsket om en sådan ordning. England har en ordning, der beskytter whistleblowere. Og her kan man i pressen læse om forskere, der fremhæver, at de virksomhedslignende driftsbetingelser, universiteterne er underlagt, øger behovet for whistleblowing. Økonomiske hensyn frygtes at svække de interne kontrolsystemer over for forskere, der er gode til at skaffe ekstern finansiering.

Herhjemme fremhæver nogle den "whistleblower"-ordning, der er etableret på Oxford Universitet, som en løsning. Men er det nødvendigt med mere beskyttelse af dem, der "sladrer" og er det den en-

gelske ordning, der bør indføres? Jeg mener, man skal være forsigtig med det. Jeg tror ikke, at der er behov for mere kontrol. Penkowa-sagen er meget speciel – og det er ikke hensigtsmæssigt at etablere nye ordninger på grund af meget specielle situationer. Den ordning, der er etableret i England, vil jeg ikke anbefale.

” Er det en lovgivning, vi ønsker? Vil den ikke kunne bidrage til en uheldig udvikling, hvor gensidig mistillid og overvågning vil præge arbejdsmiljøet?

Ellen Margrethe Basse,
professor dr.jur., jur.dr.,
Business and Social Sciences

Oxford Universitet gør nemlig ikke andet end at hjælpe sine ansatte med at udnytte en generel lov "Public Interest Disclosure Act 1998", der etablerer et internt overvågningssystem. Loven beskytter *enhver ansat* (og ikke kun forskere), der optræder som

whistleblower. Sladres der om interne strafbare forhold eller om forhold, der alvorligt truer personers sundhed eller det eksterne miljø, opnår den person, der sladrer, en beskyttelse imod afskedigelse og andre karrieremæssige sanktioner.

Med henvisning til loven har Higher Education Funding Council for England (HEFCE) etableret særlige retningslinjer for whistleblowing på universiteter. Oxford Universitet har valgt at oplyse sine ansatte om ordningen på en særlig hjemmeside. Der er oplysninger om, hvilke interne forhold som kan begrunde whistleblowing, og hvem de ansatte kan kontakte, herunder pr. e-mail. De skal som udgangspunkt sladre internt til nærmere angivne personer på universitetet. Hvis det er nødvendigt, f.eks. fordi forholdet involverer den øverste universitetsledelse, kan der sladres til HEFCE, til et parlamentsmedlem – eller der kan tages kontakt til en advokat. Hvis de danske universiteter skal etablere en sådan ordning, skal vi have lovgivning om whistleblowing. Og er det en lovgivning, vi ønsker? Vil den ikke kunne bidrage til en uheldig udvikling, hvor gensidig mistillid og overvågning vil præge arbejdsmiljøet? Det kan jo heller ikke udelukkes, at et sådant sy-

stem vil kunne anvendes til at miskreditere en kollega. En mindre vidtgående ordning end whistleblower-ordningen kunne overvejes for ekstraordinære situationer. Man kunne udvide den kompetence, som Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU) har.

UVVU beskytter i dag primært de forskere, der beskyldes for at have gjort sig skyldige i videnskabelig uredelighed (dvs. forfalskning, fabrikering, plagiering og andre alvorlige brud på god videnskabelig praksis). UVVU *kan ikke* behandle klager over universitetsledelsen, hvis ledelsen beskyldes for at beskytte en videnskabelig uredelig forsker. Og UVVU *kan heller ikke* beskytte den forsker, der risikerer sanktioner fra de personer i universitetsledelsen, der afsløres i et dække over en uredelig forsker.

Kompetence kunne udvides til i særlige forhold at omfatte en vurdering af, om den indklagede er blevet beskyttet af ledelsen. Den forsker, der optræder som anmelder af videnskabelig uredelighed, kunne *i sådanne særlige situationer* sikres en beskyttelse, som svarer til den, der i dag ydes den indklagede forsker.

Udveksling i det 21. århundrede

Udlandsophold

Af Steffen Videbæk Petersen,
Mat/Fys StudenterRåd – MFSR

Den nyligt vedtagne universitetslov giver universiteterne mulighed for at oprette udannelser med valgfrie eller obligatoriske udlandsophold. Ifølge ministeren selv er det ud fra et ønske om at få flere studerende til at tage på udveksling. Spørgsmålet er dog, om ikke man kunne få flere af os til at tage på udveksling ved at tage hånd om de hindringer, der ligger i vejen i dag.

For os at se er den primære hindring den komplekse og tidskrævende ansøgningsproces. Udvælgelse af udvekslingsaftale og universitet samt efterfølgende udvælgelse og forhåndsgodkendelse af studieprogram er for mange en uoverskuelig opgave. Særligt når man ikke just står med fritid tilovers, hvilket de færreste gør. Her falder mange, der ellers kunne have draget store faglige og personlige fordele, fra. En anden hindring er den information, man får. Det er meget forskelligt, hvad studerende på forskellige institutter får at vide. Nogle bliver inviteret til halvårige møder, hvor der oplyses om muligheden for at tage på udveksling. Andre får præsenteret

muligheden for at tage på udveksling som en del af kandidatintroduktionen. Fælles er budskabet: "Du kan tage på udveksling, men reglerne afhænger af hvor, hvornår og hvordan, så det må du undersøge, hvis du skal af sted". Det virker for de stærkeste studerende, men resten må trække på skuldrene og opgive på forhånd.

Reglerne er komplicerede, og det vil kun skabe yderligere forvirring at oplyse alle om alt. Hatten af for International Centre, der gør sit bedste for at hjælpe – både på deres hjemmeside og ved personlig henvendelse. Det ændrer dog ikke ved, at det kræver et anseeligt antal interesselimer at komme på udveksling, og mange af disse timer bliver brugt på at genfinde de samme informationer.

På Naturvidenskab havde vi, indtil for få år siden, et begreb kaldet fagpakker. En fagpakke var 30 forhåndsgodkendte ECTS, som et institut udbød. Enhver studerende fra et andet institut kunne så vælge at tage disse som en del af deres uddannelse. Forhåndsgodkendelsen betød, at alle studerende, stærke eller ej, havde mulighed for at vælge en fagpakke uden at skulle gennem et større bureaukratisk projekt.

Er der nogen god grund til, at man ikke indfører noget lignende for udveksling? Altså udbyder et antal udvekslingspakker i samarbejde med udenlandske universiteter. En pakke behøver ikke at være særlig omfattende for at være en stor hjælp. Pakken kan fx indeholde 30 forhåndsgodkendte ECTS, inklusive kursusbeskrivelse, ved et bestemt universitet under Erasmus. Hvis jeg ønsker at benytte mig af tilbuddet, vil pakken indeholde et ansøgningskema med

relevante oplysninger, fx ansøgningsdeadline og praktiske informationer. Sådanne pakker ville gøre udveksling tilgængelig og overkommelig for langt flere studerende, end det er i dag. Der vil altid være brug for, at man kan skræddersy et udlandsophold. Udvekslingspakkerne skal derfor ikke erstatte muligheden for at gå sig egen vej, men skal være en hjælp til de studerende, der synes, at udlandsophold ellers virker uoverskueligt.

Photo: Oxford University

Forandring fryder – som regel

ØNSKERUNDE

Hvordan er det at være i ønskerunde? En særligt berørt medarbejder fortæller her åbent om coach-samtalerne, kompetenceafklaringen og uvisheden. Mød en modig TAP: Bente Langballe Kejser, sekretariatsleder på Arts.

Foto: Roar Lova Poeske

Optimismen er i behold, selvom der også har været dårlige dage. Bente Langballe Kejser, sekretariatsleder på Arts, er særligt berørt og dermed i ønskerunde.

Fortalt til Ida Hammerich Nielson

ihn@adm.au.dk

Jeg har fået en ny titel, jeg er nemlig blevet SB'er. Det står for særligt berørt. Jeg er ikke særligt berørt af at være særligt berørt, men jeg er da berørt. Det er spændende, og det er min arbejdsfremtid, der står på spil. Jeg fik at vide, at jeg skulle i ønskerunden, fordi jeg er generalist og nu skal til at være specialist. Jeg forbandt ikke ønskerunde med, at jeg var uønsket, men snarere som en chance for at få et nyt ønskejob. Senere gik det op for mig, at jeg også skulle gå ned i charge. Det kunne de altså godt lige have sagt. Men i hvert fald må jeg vel så være særligt særligt berørt.

Jeg har ikke noget imod forandringer. Hvis jeg havde det, kunne jeg ikke arbejde på Aarhus Universitet. Jeg kan snart fejre ti års jubilæum på det tidligere teologiske fakultet, nemlig den 1. oktober i år – og det bliver måske samtidig startdatoen for et nyt arbejdsliv. Da jeg fik at vide, at jeg fik stillet en coach til rådighed til afklaring af mine kompetencer, blev jeg rigtig glad. Sikke en luksus at få lov til at beskæftige sig med sig selv og sine fortræffeligheder sammen med en professionel coach.

Kompetenceafklaringen startede med en temadag sammen med 19 andre SB'er og to coaches,

der mange gange forsikrede os om, at det var i orden at være ked af det, men at vi skulle huske på, at vi ikke skulle fyres. Ked af det? Fyres? Det var slet ikke faldet mig ind. Til sidst begyndte jeg at spekulere på, om man kunne blive fyret. Det blev en lang dag. Først hørte vi om, hvor mange kompetencer en kokekone egentlig har. Det var mange. Derefter skulle vi have gruppearbejde fem gange, hvor vi skulle betro folk, vi ikke kendte, hvad vi følte ved processen. Det gad jeg godt nok ikke.

Ugen efter var der telefonkonsultation med coachen. På fem minutter blev vi enige om, at der ikke var sket noget siden sidst, og så fik jeg lidt lektier for til første personlige samtale. Jeg skulle skrive ti successhistorier fra mit arbejdsliv. Uha, det bliver svært, sagde jeg til coachen, som havde fuld forståelse for, at det var svært at finde ti gode ting. Her måtte jeg korrigere. Det blev svært at udvælge de ti bedste historier fra mit snart ti-årige arbejdsliv på AU. Efter lidt overtalelse fik jeg lov til at skrive flere.

Jeg skulle lave en kompetenceprofil til det andet møde. ”Skarp profil”, sagde coachen, og jeg var også selv godt tilfreds. Indtil jeg fik at vide, at mit billede så underligt skævt ud. Det hedder en 3D-rotation, belærte jeg lettere fornærmet. Desuden ER jeg en skæv person, der kan finde på at vinkle min opslagstavle på kon-

toret, så den ligner en rombe. Så kommer der en masse mennesker ind på kontoret og spørger mig, om jeg godt ved, at min opslagstavle hænger skævt.

Mange har givet udtryk for, at de føler med mig, for hvor må det være hårdt at være i ønskerunde. Jeg er nok ikke en typisk repræsentant for SB'erne, for jeg synes egentlig ikke, det er

hurtigt, og så når man ikke at få det hele med i farten. Det kan jeg godt tilgive.

Det er fint, at AU stiller en coach til rådighed, men for mit eget vedkommende har jeg fået mere ud af at rådføre mig med min leder og mennesker, der kender mig godt. Jeg har talt med både berørte og særligt berørte kollegaer, og jeg har respekt for,

”Jeg skulle skrive ti successhistorier fra mit arbejdsliv. Uha, det bliver svært, sagde jeg til coachen, som havde fuld forståelse for, at det var svært at finde ti gode ting. Her måtte jeg korrigere. Det blev svært at udvælge de ti bedste historier fra mit snart ti-årige arbejdsliv på AU. Efter lidt overtalelse fik jeg lov til at skrive flere.

Bente Langballe Kejser, sekretariatsleder på Arts

så hårdt. Jeg har ikke noget imod forandringsprocessen, men jeg har været ked af uklarhederne undervejs. Jeg misunder ikke dem, der arbejder på højtryk med selve processen, og jeg er overbevist om, at ingen har forplumret forløbet af ond vilje eller for at genere mig og andre. Det husker jeg mig selv på, når jeg mærker frustrationerne melde sig. Tingene har skullet ske

at vi er forskellige og reagerer forskelligt. Jeg ved, at nogle er meget kede af og utrygge ved processen. Personligt har jeg valgt at tage let på forløbet og anlægge en til tider humoristisk tilgang til det, men det betyder ikke, at jeg ikke har forståelse for andres reaktioner og forsøger at støtte dem, så godt jeg kan.

Jeg har også haft mine dårlige dage, hvor jeg ikke kunne overskue tingene, blandt andet fordi ønskerundeprocessen er ret tidskrævende. Der er mange møder, megen information og vigtige deadlines. Samtidig har jeg et arbejde, der skal passes, og kollegaerne skal betjenes lige så godt som før. Det kan godt knibe med at være fokuseret, når de kommende forandringer rumsterer i baghovedet.

Nu er jeg begyndt at tænke mere på fremtiden. Jeg har udfyldt min ønskeskabelon og sat kryds ved tre stillinger, og så bliver det pludselig meget realistisk og klart, at jeg skal skifte job. Min sikkert helt naturlige reaktion – som coachen ville have sagt – har været, at jeg også er kommet til at tænke på, at jeg så slipper for nogle af de uinteressante opgaver i min nuværende stilling. Sådan nogle er der jo i alle stillinger.

Jeg vil føle stort vemod ved at forlade den dejlige arbejdsplads med de skønne TAP- og VIP-kollegaer, som jeg i de sidste ti år har kaldt min arbejdsfamilie. Måske vil der også melde sig tanker om, hvorvidt jeg har valgt rigtigt, om jeg kan finde ud af de nye opgaver, og om jeg får nogle gode kollegaer. Men optimismen er i behold, og det er vel den bedste indgang til mit 11. arbejdsår på Aarhus Universitet. Titlen som SB er heldigvis kun til låns. ■

Haves: Penge Ønskes: Interdisciplinære centre

TVÆRFAGLIGHED Universitetsledelsen efterlyser idéer til nye centre på tværs af hovedområderne.

Foto: Lars Kruse

– Der foregår jo allerede rigtig meget forskning på tværs af hovedområderne i dag, men med den nye tværgående struktur og de nye midler, håber vi, at forskerne vil opleve det som meget lettere at komme videre med samarbejdet, siger dekan for Science and Technology, Brian Bech Nielsen.

!

ORIGINAL FORSKNINGSIDÉ?

Der er deadline for indsendelse af forslag den 5. oktober 2011, og forslagene skal sendes til:

skl@adm.au.dk

Af Bjørg Tulinus
btu@adm.au.dk

Forskere, der har en rigtig god idé, til et interdisciplinært center, kan nu søge om støtte på op til 25 millioner kroner i en fem-årig periode.

– Der foregår jo allerede rigtig meget forskning på tværs af hovedområderne i dag, men med den nye tværgående struktur og de nye midler håber vi, at forskerne vil opleve det som meget lettere at komme videre med samarbejdet. Målet er interdisciplinær forskning, der er helt oppe i den internationale top, siger dekan

for Science and Technology Brian Bech Nielsen, der samtidig er leder af det tværgående bånd forskning.

ret idéskitse, før en endelig ansøgning sendes ind til bedømmelse. Både hos universitetsledelsen, men også hos et internationalt

nu efterlyser forslag til.

Evalueres efter fem år

– Kriterierne er, at der som minimum er to hovedområder involveret i forskningen. Og så kræver centertanken selvfølgelig også en meget stærk central forskerprofil, der både er på et højt internationalt niveau, og som har stærke lederegenskaber, forklarer Brian Bech Nielsen.

Han henviser til MindLab og iNANO som klare forbilleder og ser meget gerne, at der på sigt også udvikles særlige uddannelser i tilknytning til nogle af de interdisciplinære centre.

– Efter en periode på fem år

evaluerer vi centrene, og hvis det er gået rigtig godt, kan vi forlænge i op til fem år mere. Og hvis det viser sig, at centrene vokser til meget store enheder og huser spændende forskning med masser af synergieffekter, ja, så kan det måske endda give mening at lave centret om til et institut på sigt. Men det kan også være, at de fem år var nok, siger Brian Bech Nielsen.

Det er tanken, at man som forsker stadig er ansat på et institut, mens man deltager i centret, og man har stadig undervisningsforpligtelse ved siden af forskningen. ■

”Efter en periode på fem år evaluerer vi centrene, og hvis det er gået rigtig godt, kan vi forlænge i op til fem år mere.”

Brian Bech Nielsen,
dekan, Science and Technology

Universitetsledelsen har allerede udpeget seks mulige centre, som under ledelse af en tovholder skal i gang med at lave en mere detalje-

bedømmelsesudvalg.

Det er samme proces, der venter forude for yderligere to til fire centre, som universitetsledelsen

Kom frem med idéerne

INNOVATION Aarhus Universitet vil med AU IDEAS give penge til de idéer, der ellers har svært ved at få støtte.

Af Bjørg Tulinus
btu@adm.au.dk

Idéen må gerne se lidt skæv ud. Måske ikke ligne en af de idéer, forskerne normalt kan søge støtte til, og som derfor aldrig er kommet længere end til skrivebordskuffen. Men nu skal skuffen åbnes, og selv de idéer, der falder uden for det paradigme eller de krav, som mange af de traditionelle forskningsstøtteenheder opstiller, kan komme i betragtning.

Aarhus Universitets Forskningsfond har afsat 50 millioner kroner til AU IDEAS, som er det eneste af sin art i den danske universitetsverden.

– Vi håber, at forskerne vil opfatte det nye initiativ som noget ekstra, noget, der gør det til noget særligt at være ansat ved Aarhus Universitet. Og så ønsker vi selvfølgelig, at AU IDEAS bliver en kanal for fremragende forskning, fortæller professor Morten Kyndrup, der er medlem af forretningsudvalget i Aarhus Uni-

versitets Forskningsfond, og som har været med til at ”opfinde” AU IDEAS.

Fri forskning

Som han ser det, burde AU IDEAS i virkeligheden være overflødig, for i den optimale verden ville alle gode idéer ifølge Morten Kyndrup kunne få forskningsstøtte.

– Men desværre ser vi en tendens til, at forskernes idéer kun kan få del i støttemidlerne, hvis de er inden for et bestemt område eller har en direkte kobling til

noget, politikerne eller erhvervslivet efterspørger. Det er den tendens, man har kaldt ”Fra forskning til faktura”. AU IDEAS skal derimod være helt fri forskning, forklarer han.

AU IDEAS er opdelt i to faser. Først er der et såkaldt ”Project Development”, hvor enkeltpersoner kan søge om en halv million kroner i et til to år til at udvikle idéen og teste dens holdbarhed. Hvis idéen kan bære, kan man senere søge støtte til ”Pilot Centres”, hvor forskerne kan få en til halvanden

million kroner om året i tre til fem år til at gå videre.

– Der skal ganske enkelt være kortere fra idé til realisering. Og derfor bliver der heller ikke en masse bureaukrati omkring ansøgningsprocedurer eller bundne kriterier for overhovedet at kunne søge. Det er bare med at komme i gang, lyder opfordringen fra Morten Kyndrup. ■

EN IDÉ UDEN HANDLING ER BARE EN TANKE

Har du en original forskningsidé? Så læs videre her. Vi søger de bedste idéer, der kan skabe ny viden og banebrydende forskningsresultater. Hvis du har dem, så søg én af de nedenstående puljer.

AU SØGER IDEER TIL NYE INTER- DISCIPLINÆRE CENTRE

AU tog i marts initiativ til at oprette i første omgang seks interdisciplinære centre. De skal skabe nye og grænsebrydende forskningsresultater ved at bringe flere fagligheder og traditioner i spil.

Du har nu mulighed for at komme med forslag til endnu flere emner til interdisciplinære centre. Vi har med andre ord brug for dine originale forslag med henblik på oprettelse af op til fire nye centre.

Kriterierne er blandt andet forskningsmæssig excellence og deltagelse af forskere fra minimum to hovedområder.

Der er 25 mio. kr. at hente over en fem-årig periode for hvert nyt center. Interesseret?

Send din ansøgning senest d. 05. oktober 2011.

Læs mere om processen, de seks første centre og find skabelon til din ansøgning på www.au.dk/nyecentre

Har du spørgsmål, så ring eller skriv til fuldmægtig Søren Klit Lindegaard (skl@adm.au.dk eller 8942 2474).

AU IDEAS SØGER IDEER TIL NYE PROJEKTER OG PILOTCENTRE

AU Ideas er et nyt initiativ, der er skabt i samarbejde mellem Aarhus Universitets Forskningsfond og AU. Initiativet har til formål at hjælpe visionære og originale projektidéer med at blive realiseret.

Som ansat ved AU kan du søge fondsmidler til specifikke projekter eller til pilotcentre. Det eneste krav er, at du er ansat ved AU i den fulde ansøgningsperiode. Vi har to puljer, du kan søge fra – jo større idé, jo større støtte.

AUFF Projektudvikling: Få op til 500.000 kr. til dit projekt. Varighed: 1-2 år.

AUFF Pilotcentre: Få op til 1-1 ½ mio. årligt pr. center. Varighed: 3-5 år.

Ansøgninger til begge puljer skal indsendes senest d. 31. august 2011 kl. 16.00.

Find hele opslaget og krav til din ansøgning på www.au.dk/auideas

Har du spørgsmål, så ring eller skriv til Per Møller Madsen, AU Strategi (pmm@adm.au.dk eller 8942 1142).

AARHUS UNIVERSITET

AARHUS UNIVERSITY RESEARCH FOUNDATION

AARHUS UNIVERSITETS FORSKNINGSFOND

Kan neurologien gøre computere intelligente?

KAMPAGNE Man kan snildt forestille sig en computer klare optagelseskravene til Mensa, men en høj IQ sikrer ikke kunstig intelligens. Maskinen skal også have "menneskelig" adfærd og måske udstyres med en bevidsthed.

Af Gunver Lystbæk Vestergård
glv@adm.au.dk

Først slog Deep Blue verdensmesteren Garry Kasparov i skak. Så vandt computeren Watson i Jeopardy. Computeren har for længst overgået menneskehjernen i traditionelle intelligens-spil.

Men computeren gør kun det, den er programmeret til, og er dermed forudsigelig i sin adfærd. Den får ikke en depression eller et spontant glædesudbrud, og den er ualmindelig kedelig at snakke med til en fest. Ja, faktisk har den en meget autistisk adfærd, og det er ikke tilfældigt.

– Autisten Kim Peek kaldet "Rain Man" kunne fotografisk indlæse og huske et utal af bøger og vejnet-forbindelser overalt i USA med togtider osv., men han kunne ikke selv tage tøj på. Rain Mans hjerne fungerede lidt som en digital computer, uden bremse på fornuft og planering. Men han synes at mangle funktionen af sin prefrontale cortex, som styrer vores adfærd, fortæller hjerneforsker og gæsteprofessor Jørgen Scheel-Krüger ved Center of Functionally Integrative Neuroscience (CFIN).

Vores prefrontale cortex, også kaldet pandelappen, er det sted i hjernen, der ved at trække på vores harddisk – dvs. hukommelsen – styrer vores adfærd og handlinger. Den kan f.eks. bestemme, hvad der er godt og skidt, vurdere ligheder og forskelle, gennemtænke konsekvenser af handlinger og udøve selvkontrol.

De fleste definitioner af kunstig intelligens kræver, at de egenskaber også er til stede. Spørgsmålet er derfor, om vi kan bruge neurologiens kort over pandelappen – med alle dens neuroner, signalstoffer og synapser – til at bygge en digital kopi, som vil give computeren kunstig intelligens?

Intelligens eller bevidsthed

Der er videnskabsfolk, som arbejder på at bygge en såkaldt virtuel hjerne. Det schweiziske Blue Brain Project har eksempelvis genskabt en mikroskopisk del af en rottehjerne og fået den til at reagere på elektriske impulser på samme måde som dens biologiske skabelon.

Men Jørgen Scheel Krüger mener, det er utopisk at tro, at man ved hjælp af kunstige neurale netværk kan skabe intelligente væsner. Hjernen er nemlig for kompleks til at kunne reduceres til biologisk software (det, man kalder computationalism). Hjernen har cirka 125 milliarder neuroner, og hver af dem har forbindelse til mellem 1.000 og 10.000 andre neuroner i et tredimensionelt net. Det giver flere kombinationsmuligheder end partikler i universet.

Der er imidlertid et alternativ. Hvad nu, hvis vi i stedet for at kigge på hjernens fysiologiske opbygning kigger på dens output? Kan vi gøre computeren intelligent ved at koble menneskets adfærdsmønstre – når vi f.eks. taler med andre eller reagerer på sanseind-

tryk – til processer i hjernen via scanninger og så sætte dem på formel? Det vil sige, at vi regner baglæns fra menneskets handling til aktivitet i hjernen.

Det mener professor i neuropsykologi Morten Overgaard, også fra CFIN, godt, vi kan. Han forklarer dog, at intelligens er et uklart begreb. Han vil meget hellere tale om bevidsthed.

Robot eller menneske

Morten Overgaards pointe er, at vi muligvis godt kan aflure mennesket alle dets mentale adfærdsmønstre, sætte dem på formel og derved skabe en kopi af et menneske, som omverdenen ikke kan skelne fra originalen – det princip, man kender fra Turing-testen, hvor en testperson skal gætte, om han chatter med et menneske eller en computer. Men det gør ikke computeren bevidst.

– Bevidsthed defineres her som det overhovedet at opleve noget. Det kan være oplevelsen af farven rød, smagen af kaffe, følelsen af stolen under dig netop nu. Tilstande, der alle er grundlæggende subjektive og ikke kan observeres "udefra", forklarer Morten Overgaard.

Her rammer vi brændpunktet i debatten om kunstig intelligens. Nogle hævder, at kunstig intelligens er til stede, blot maskinen kan simulere menneskets adfærd, mens andre kræver en form for bevidsthed.

Kan kognitionsforskningen gøre computere bevidste?

Bevidsthed er ikke noget unikt for mennesket – alle dyr har den formentlig i en eller anden grad – og det er ikke så mudret et begreb som intelligens. Så kan vi i stedet gøre computeren bevidst?

– Måske, svarer Morten Overgaard. Han har selv været involveret i et forsøg, der viser, at mennesker muligvis har nogle fællestræk i det neurale grundlag for bevidstheden, som vi vil kunne aflæse ved scanninger og derefter lave om til computersoftware.

En testperson fik placeret to forskellige billeder foran henholdsvis det venstre og det højre øje. Et computerprogram blev herefter sat til at følge hjerneaktiviteten, samtidig med at den fik at vide, hvornår personen så hvilket billede. Bagefter skulle computeren kun ved hjælp af hjerneaktiviteten gætte, hvilket billede personen så.

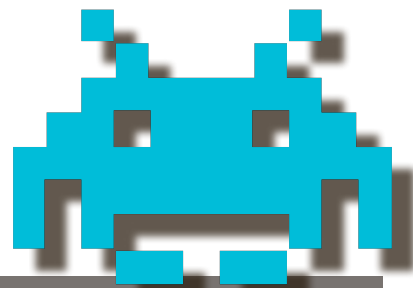
– Det interessante er, at da vi satte en ny person ind i scanneren, kunne computeren stadig gætte rigtigt. Mennesker har altså på visse punkter fællestræk i hjernen, når de oplever forskellige ting, fortæller Morten Overgaard om projektet.

Næste skridt i forskningen er at finde ud af, hvor unik for mennesket disse fællestræk er. Har aber f.eks. de samme, og hvad med kompatienter? Jo mere viden, jo nemmere at kopiere.

Det diffuse svar er altså, at neurologiens tegninger af hjernen alene ikke kan give computeren kunstig intelligens. Vi er nødt til også at bruge den beslægtede neuropsykologis observationer af menneskets adfærd. ■

Fotomanipulation: Nikolai Landør

!

DET INTELLIGENTE MENNESKE

INTELLIGENS er et udtryk, der bruges om evnen til f.eks. at problemløse, tænke og tilegne sig ny viden. I dagligsproget bruges en lang række synonymer som anlæg, begavelse, evner, fornuft, forstand, talent og visdom. Der er stor uenighed blandt forskere om, hvad intelligens indebærer.

IQ (intelligenskvotient) beregnes gennem en IQ-test, hvor personen scorer point i forhold til sine numeriske, rumlige, grafiske og logiske evner. En gennemsnitlig IQ ligger mellem 90 og 110.

BEVIDSTHED er i sin enkleste betydning det at opleve, være klar over eller opmærksom på noget. Videre kan bevidsthed da forstås som summen af, hvad en person i et givet øjeblik oplever eller er opmærksom på.

KUNSTIG INTELLIGENS er en gren inden for datalogien, der forsøger at få computere til at "tænke". For nylig er man begyndt at opdele forskningen i to grene: stærk og blød kunstig intelligens. Den første kræver blot, at computeren kan simulere menneskelig adfærd, mens den sidste kræver en form for bevidsthed.

Gemmer biologien på fremtidens ledelsesmodel?

KAMPAGNE Selvledelse, fællesskabsfølelse og medarbejdertillid er "buzzwords" inden for virksomhedsledelse. Myrerne derimod har brugt dem i millioner af år. Ja, biologien gemmer på – dele af – fremtidens ledelsesmodel.

Af Gunver Lystbæk Vestergård
glv@adm.au.dk

En arbejdsmyre går ikke i strejke eller får stress. Mangler der mad eller byggematerialer i tuen, går den straks ud og finder det. Ikke så meget pjat med den. Til gengæld har den heller ikke en profitkrævende chef trippende bag sig.

Myrerne har i stedet en decentral ledelsesstil, hvor den enkelte træffer alle beslutninger selv, men altid med det fælles bedste for øje. Samtidig er kolonien styret af et sindrigt kommunikationssystem, så arbejdsangangene bliver koordineret.

– Myrerne udveksler foder med hinanden, og samtidig fordeles en række signalstoffer kaldet feromoner. De fungerer som en slags intern kommunikation i tuen og fortæller om myrens tilstand. Smager en myre, at der mangler sukker, går den straks på jagt efter det, fortæller biolog og myreekspert Mogens Gissel Nielsen fra Biologisk Institut.

Hver myre ved også præcis, hvad dens opgave er – at tage sig af larverne, passe boet, finde føde eller forsvare boet – og derfor går der ikke kludder i rutinerne, selv om over 20 millioner myrer skal arbejde sammen for at holde de største kolonier kørende.

I menneskeverdenen svarer det til, at alle indbyggerne i New York skulle samarbejde om at styre byen uden politi, domstole eller politisk system.

Biologernes viden om, hvordan myretuer fungerer, kan i høj grad bidrage til at udvikle fremtidens ledelsesmodeller.

Mennesker kan også godt selv
Helt centralt hos myrerne er evnen til at agere uden instruk-

ser fra direktionssange, men de fleste chefer ville nok få svedige håndflader ved tanken om at gøre menneskelige medarbejdere lige så autonome. Det er der nu ingen grund til, påpeger Steen Hildebrandt, der er professor ved Institut for Marketing og Organisation.

” Hierarkiet er til de store linjer: at holde organisationen samlet og sikre virksomhedens retning og momentum. Alle de enkelte medarbejdere kan og skal i mange organisationer opføre sig som myrerne, hvis organisationen skal nå sine mål og være effektiv.

Steen Hildebrandt, professor ved Institut for Marketing og Organisation

– Man taler meget om selvledelse i disse år. I den moderne virksomhed forsøger vi for eksempel at skabe en kultur og formidle nogle værdier, der gør, at medarbejderne både kan agere meget selvstændigt og samtidigt arbejde inden for fællesskabet eller virksomhedens interessesfære. Det har stor betydning for produktivitet og effektivitet, fordi medarbejderne i langt højere grad end under den gamle ledelsesform nu selv tager affære og sikrer den daglige produktion og kundekontakt, siger han.

Som eksempel bruger Steen Hildebrandt moderne universiteter.

– Her kan man jo ikke kontrol-

lere og styre alle medarbejders adfærd og handlinger, således som man kunne – eller troede, at man kunne – i en gammel Kaj Holger-agtig produktionsvirksomhed.

Selvledelse fungerer i myrekolonier, fordi de helt bogstaveligt er én stor familie. Dronningen er den eneste, der kan lægge æg, og alle arbejderne er hunner, dvs. søstre, men sterile. Derfor er hunnerne ikke drevet af at skulle bringe deres egne gener videre, sådan som det gælder for de fleste pattedyr, og de kan derved hellige sig fællesskabet.

Den tanke arbejder man også med i ledelsesteori, hvor man forsøger at få medarbejderne til at se virksomheden som et familielignende samfund.

Ni til højre, en til venstre

En myrekoloni har dog også sine afvigere – dem, der helt bogstaveligt går til højre, når de andre går til venstre.

– Hvis man ser ti arbejdermyrer slæbe af sted med et bytte som f.eks. en sommerfuglelarve, så hænder det, at den tiende trækker i den modsatte retning end de andre, men det gør ikke noget, for der er jo ni, der gør det rigtige. Til sidst opgiver den tiende og følger i stedet resten af gruppen, forklarer Mogens Gissel Nielsen.

Myrernes måde at håndtere afvigere på bør moderne ledere tage ved lære af, mener Steen Hildebrandt.

– Der er sandt for dyden også mennesker, der går den forkerte vej, og i mange virksomheder er man meget bange for dette, og så er det, man siger: kontrol, kontrol! Og tænker: Tillid er godt, men kontrol er bedre. Men man kan ikke være en ordentlig leder for en stor organisation, hvis man ikke som myrerne kan slappe af og erkende, at der er nogle, der går i den forkerte retning og gør noget andet end forventet og ønsket, siger han.

Den menneskelige myretue

Nu er det nok lidt naivt at tro, at vi bare kan lade management-folket observere insekter i skovbunden, og så kommer virksomhederne til at sprudle. Myrer og mennesker opfører sig trods alt forskellige i flok.

Mogens Gissel Nielsen mener for eksempel, at begynder myrerne at tænke som mennesker, vil tuen kollapse. Mennesker forsøger

altid at organisere sig i hierarkier med magtkampe til følge, og det vil forplumre samarbejdet mellem de godt 500.000 myrer i en typisk skovmyretue.

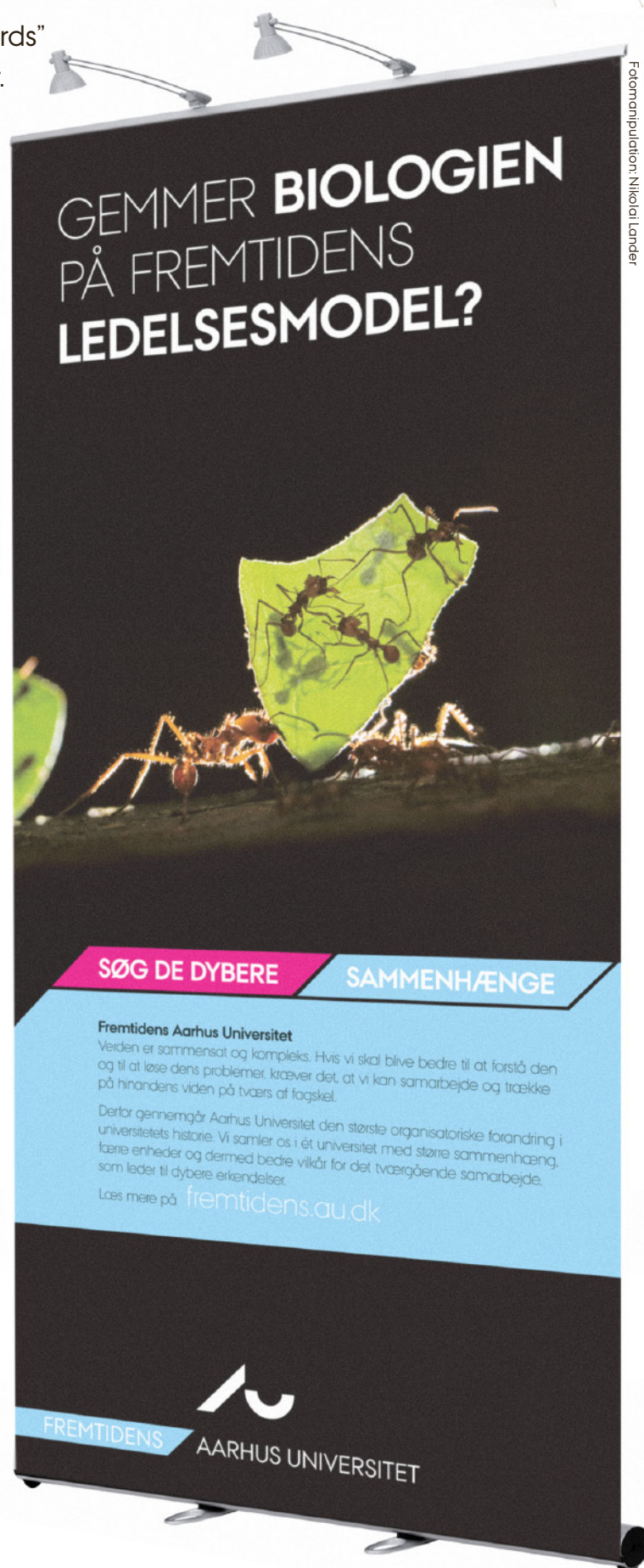
– Hos lidt større dyr som pattedyr vil der altid i flokken være nogle, der er mere dominerende end andre, siger Mogens Gissel Nielsen og henviser til, at kun insekter som myrer og termitter lever i disse kæmpe sociale fællesskaber.

Omvendt er Steen Hildebrandt ikke i tvivl om, at styrer man en virksomhed som en myretue,

men anerkender behovet for et minimalt hierarki, så skal den nok klare sig.

– Hierarkiet er til de store linjer: at holde organisationen samlet og sikre virksomhedens retning og momentum. Alle de enkelte medarbejdere kan og skal i mange organisationer opføre sig som myrerne, hvis organisationen skal nå sine mål og være effektiv.

Vil man bringe sin virksomhed til succes, er det altså en god idé at følge med i biologitimerne. ■

SERIE: DE DYBERE SAMMENHÆNGE

Du har sikkert set dem rundt omkring i kantiner og på læsesale. Reklamebannerne for Fremtidens AU, der på baggrund af sloganet "Søg de dybere sammenhænge" udfordrer os med spørgsmålene:

- Gemmer biologien på fremtidens ledelsesmodel?
- Kan neurologien gøre computere intelligente?
- Kan antropologien bringe os tættere på en kur mod kræft?
- Kan økonomien forklare værdien af kunst?

UNivers har søgt sammenhængene og fundet svarene blandt AU's eksperter.

TEMA

Søger i dybet ...

REPORTAGE Universitetet har travlt med at finde "dybere sammenhænge" i overensstemmelse med mottoet "Søger i dybet den faste grund", men hvad er der egentlig dernede? **UNI**vers har været på eventyr i kældrenes dyb:

Af Rikke Carlsen
rc@adm.au.dk

◀ Overstå træningen mellem modulerne

I Handelshøjskolens kælder kan ører og næsebor godt tage fejl af fredagsbar og fitness. Selvom man på vej ned ad trappen kan høre dunkende rockmusik og omsluttet af en lugt af sved, så er det ikke Klubben, vi besøger. Det er Studenterlaugets fitnesscenter, som er til rådighed for alle studerende og ansatte på ASB-campus. For den nette sum af 300 kroner for et helt semester får man adgang til lokalet, som er fyldt med fitnessmaskiner, spejle, vægtskiver og -stænger. Om aftenen bliver gulvet sågar ryddet, og fitnesshold som for eksempel zumba bliver afholdt.

Til daglig bruges rummet flittigt – særligt mellem modulerne. Så kan dagens træning "overstås", og eftermiddagen er fri, siger Jacob Sørensen, som dagligt bestyrer rummets inventar og træning.

– Her er en helt fantastisk stemning i forhold til nogle af de store kæders træningscentre. Fordi det er studerende, som er her, er det også en forholdsvis snæver aldersgruppe, og det giver et helt andet miljø, siger han.

Foto: Roar Lava Paaske

◀ Afsløring af rummet bag "Døren"

Under Ringgaden på Campus Aarhus ligger der en disk gang mellem Studenternes Hus og Højskolen. Halvvejs under gaden er der en dør, som du måske har hørt om. Den hører du til blandt dem, der altid har været der, hvad der mon gemmer sig bag døren? Det er en dør, som dem, der skynder sig forbi, forbi de fleste. Men nu kan vi løfte sløret og stille os foran den. Bag døren gemmer sig et minimalistisk rum med en dratmeter stort, med en brønd og en pumpen. Mere eksotisk bliver det desværre ikke. Per Okholm fortæller, at når det regner, stiger brønden stiger, så starter pumpen og pumper vandet op i en regnvandsledning. Det er den summen bag døren, når vejret er d

Foto: Roar Lava Paaske

◀ Universitetshistoriske skatte i Nobelparken

Under Nobelparken ligger Universitetshistorisk Udvalgs hovedarkiv: et skatkammer af historiske ting og sager fra universitetets liv. Blandt andet ligger her den formentlig ældst bevarede notesbog fra en studerende anno 1931, grammofonplader med talerne fra indvielsen af universitetets første bygning i 1933, en symaskine fra 1930'erne, der har været brugt til reparation af professorkitler og gardiner, universitetets første pengekasse og omfattende samlinger af billeder, avisudklip og personarkiver.

Universitetshistorisk Udvalgs sekretær Palle Lykke viser her et bombestyr frem, som stammer fra Royal Air Forces bombardement af Gestapos hovedkvarter i parkkollegierne den 31. oktober 1944. Han fortæller, at Gestapo havde smidt kollegianerne ud af kollegiebygningerne året før og selv var rykket ind. Herfra var de godt i gang med at optrevle hele den østjyske modstandsbevægelse, og derfor måtte deres arkiv destrueres. Store dele af universitetet blev lagt i ruiner ved bombardementet – hvilket utallige fotos i arkivet også kan bevidne.

Bombestyret blev fundet af den 7-årige Steffen Dahl, søn af Thorsten Dahl, engelskprofessor på universitetet. Drengen havde været oppe at lege i ruinerne, skønt han ikke måtte.

Vil du vide mere om universitetets historie, så besøg au.dk/uhu

Foto: Roar Lava Paaske

Foto: Lars Kruse

◀ Forskning der rammer hjertekulen

Operationer på grise, mus, rotter og kaniner i hjerteforskningens navn, det er noget af det, der foregår på Klinisk Institut, som ligger under Skejby Sygehus.

Fordi grise ligner mennesker så meget, kan lægerne bruge forsøgene på dem til at hjælpe patienter med hjerteproblemer i fremtiden. På billedet er forskningsholdet i gang med at operere på en gris, som skal være model for en patient med hjertesvigt. Med andre ord, skal de få væggene i grisens hjertekamre til ikke at trække sig sammen på samme tid.

– Når vi behandler patienter med svært hjertesvigt, hvor væggene i hjertets kamre ikke trækker sig sammen på samme tid, placerer vi pacemakerelektroder flere steder i hjertet, som udsender en række af små strømimpulser. For at optimere denne sekvens vil vi gerne have en grisemodel, som vi kan undersøge med henblik på at forbedre behandlingen af patienter med hjertesvigt, forklarer Steen Buus Kristiansen, som er speciallæge i hjertemedicin.

Den urolige læser kan betrygges med, at grisen ikke lider overlast. Klinisk Institut har en særlig ”open door-policy”, og dyrene behandles på lige fod med menneskelige patienter.

Planter fra hele verden ▶

I Universitetsparkens bygning 1137 ligger Herbarium Jutlandicum (AAU). Herbariet på Institut for Bioscience, Aarhus Universitet, huser omkring 750.000 eksemplarer af tørrede og pressede planter fra hele verden samt oplysninger om deres indsamlingssted, koordinater, dato og beskrivelse af, hvor og af hvem de er samlet. Herbariet begyndte i 1963 på Naturhistorisk Museum med to klædeskabe. I dag er det vokset til over ni kilometer hyldeplads. Og det er blot de fysiske rammer; for AU's herbarium deltager i et internationalt digitalt netværk af herbarier, hvorfra forskerne har adgang til udveksling og låneforbindelser med et verdensomspændende system af plantesamlinger. AU's herbarium huser blandt andet rektor Lauritz B. Holm-Nielsens indsamlinger. Her viser lektor Benjamin Øllgaard en passionsblomst fra Amazonlavlandet i Ecuador, som rektor indsamlede i 1980.

Foto: Roar Lava Paaske

Trommer, sivkurve, samuraidrager – og en mumie

Under Afdeling for Antropologi og Etnografi ligger Moesgård Museums Etnografiske Samlinger. Samlingerne er opbygget siden begyndelsen af 1950'erne og omfatter genstande, billeder og arkivalier, indsamlet eller skænket til Forhistorisk Museum, nu Moesgård Museum, og Den Etnologiske Samling ved Aarhus Universitet. Siden 1999 har genstandene formelt tilhørt museet.

Magasinet rummer over 40.000 genstande fra hele verden og fra alle tider. Magasinbetjenten Ulrik Høj Johnsen, som selv er uddannet etnograf ved AU, viser os samlingen:

– Vores nok mest spektakulære ”genstand” er denne mand, som døde for 5-600 år siden og efter balsamering blev placeret i en hule i Peru. Mumien kom hertil via den danske eventyrer Jørgen Bitsch i 50'erne ad omveje. Han beskriver i en af sine bøger, at han ”blev gravrøver”, altså købte den af gravrøvere, og fik den fragtet til Danmark. Han brugte den i foredragssituationer, hvor den stod på bordet for at peppe stemningen op, siger han.

ren”

us løber en underjor-
us og Aulaen. Præcis
i væggen. Måske
har undret sig over,
en? Måske blandt
et er lidt uhyggeligt.
din nysgerrighed:
lokale, højst fem kva-
en grundvandspumpe.
ikke. Driftsinspektør
egner, og vandet i
og fører vandet videre
erfor, du kan høre en
lårligt.

Foto: Rikke Grøn Larsson -
Foto/medieafdelingen, Moesgård

Foto: Roar Lava Paaske

Halvgammel dame i kælderen

Et sted under parkeringspladsen mellem Fysik og Kemi bor en dame ved navn ASTRID. Hendes krop er lavet af metal og flere steder iklædt et spaceoutfit af sølvpapir for at holde på varmen. ASTRID er nemlig en partikelaccelerator: en maskine, som kan accelerere elektroner op i meget høje gear. Ved hjælp af magnetfelter kan elektronerne sendes i kredsløb med lysets hastighed inden i ASTRID, som har en omkreds på 40 meter. Elektronerne udsender lys, når de sendes rundt – både synligt lys, infrarødt, ultraviolet og røntgen, og dette lys bliver brugt til diverse eksperimenter.

For nylig var ASTRID en del af et stort gennembrud: Forsøget gik ud på at undersøge, om den forøgede skydannelse og opvarmning de sidste 10-15 år skyldes påvirkninger fra Solen (kosmisk stråling), eller om det er menneskeskabt.

– Vi brugte partiklerne inde fra ASTRID som simulation for kosmisk stråling. De blev sendt gennem et kammer med vanddamp, og man så, at noget af vanddampen kondenserede og blev til skyer. Det betyder ikke udelukkende, at det, der sker i atmosfæren, skyldes kosmiske partikler, men det kunne være det, siger centerleder Søren Pape Møller (t.h.), der her viser en del af ASTRID frem sammen med acceleratorfysiker Niels Hertel.

– Hun er jo omkring 20 år, så hun er en halvgammel dame i denne sammenhæng, griner de to og fortæller, at universitetet barsler med en større og smartere lillesøster til ASTRID i et tilstødende lokale.

– Vi satser og håber på, at vi har de første partikler i den nye ring allerede ved udgangen af året, siger Niels Hertel.

Forskere sætter sjældent en dagsorden

MEDIER Danske forskere er ivrige debattører, men det er politikerne, der sætter dagsordenen for mediedebatten om forskning.

Af Helge Hollesen
hho@adm.au.dk

Danske forskere er påfaldende tavse, når der skal sættes en dagsorden for den forskningspolitiske debat i danske aviser. Den opgave er i stort omfang overladt til det politiske system og især forskellige ministre, viser en nordisk undersøgelse af, hvilke aktører der lancerer temaerne, når forskningen og rammerne for den bliver diskuteret.

Til gengæld er forskerne meget aktive debattører, og de udgør den største gruppe af aktører i debatten om forskningens vilkår. Men det er næsten altid som reaktion på de mange politiske udspil og forandringer, der prægede dansk forskning i årene 1998-2007, som undersøgelsen omfatter.

– Det kan måske nok undre, at forskerne er så reaktive, men det er også påfaldende så lidt debat om forskning, der var i de danske dagblade, der indgår i undersøgelsen, siger Karen Siune, der stod for den danske del af undersøgelsen, da hun endnu var leder af Center for Forskningsanalyse ved Aarhus Universitet.

OECD's dagsorden

At politikerne sætter dagsordenen, overrasker næppe mange, og forklaringen ligger lige for.

– Forskningen bliver især i disse år trukket foran en politisk vogn, fordi både EU, OECD og politikere i alle lande mener, at den skal skabe økonomisk vækst, siger Karen Siune.

Hun mener også, at både OECD og EU har stor indflydelse på den dagsorden, Videnskabsministeriet og dets minister sætter.

– Danmark er mere villig end andre nordiske lande, når det gælder om at lytte til OECD. Vi vil gerne være medlem af det gode selskab, og alle bøjer sig for OECD – uanset ministerium, mener Karen Siune og giver et eksempel.

– Den tidligere videnskabsminister Helge Sander godkendte et par mindre universiteter, men så mente OECD, at store universiteter var vejen frem, hvorefter Sander satte fusioner på dagsordenen. Men generelt er det embedsværket i ministeriet, der støber de kugler, som især Helge Sander var budbringer for, med enkle budskaber som ”Fra forskning til faktura”. Og embedsværket har været meget præstationsorienteret, fordi det

ikke vidste, hvor længe den nuværende regering blev siddende, mener Karen Siune.

Fraværende organisationer

Undersøgelsen viser, at norske universitetsfolk er bedre til at sætte en dagsorden i den offentlige debat. Karen Siune karakteriserer også den norske debat som mere regulær, hvor parterne kontinuerligt forholder sig til hinandens indlæg. I Sverige minder debatten mere om den, der foregår herhjemme, mens finnerne er mindre debatlystne.

Overraskende nok viser undersøgelsen, at organisationer som Danmarks ErhvervsAkademi og Dansk Industri eller Akademikerne Centralorganisation og Dansk Magisterforening stort set er fraværende aktører i den offentlige debat.

– De skriver til deres egne medlemmer, og bortset fra Dansk Industri får den almindelige dansker ikke noget kendskab til deres rolle i forskningspolitikken. Det samme gælder Rektorkollegiet, som nu hedder Danske Universiteter. Derimod har lederne af forskningsinstitutioner næsten samme gennemslagskraft som skiftende

Som videnskabsminister var Helge Sander (V) med enkle budskaber budbringer for de kugler, der blev støbt i Videnskabsministeriet, EU og OECD.

videnskabsministre.

Ingen nordisk identitet

Jyllands-Posten, Politiken, Berlingske Tidende, Information og Børsen er de fem danske dagblade, der indgår i den nordiske undersøgelse, der gik ud på at kortlægge, hvor meget de nordiske vælgere blev informeret om den forskningspolitiske debat, og hvilke temaer der var på dagsordenen i de respektive lande.

Ikke overraskende spiller penge en stor rolle i alle lande, men i Danmark er organiseringen af forskningen oftere på dagsordenen. Den strategiske forskning har også mere plads. Og skulle nogen

lede efter en nordisk eller international ”ånd”, når det gælder debat om forskning, bliver de skuffet.

– Debatten er meget national. Finland gør mest ud af at orientere sig udadtil i den offentlige debat, men generelt er der i de enkelte lande meget få referencer til andre nordiske lande. Så min konklusion er, at der ingen nordisk identitet er i den offentlige debat om forskning, ligesom der også er forbløffende få artikler med reference til internationalt forsknings-samarbejde, siger Karen Siune. ■

Det var dengang ...

Dekaner ville have AU under administration

Et højt usædvanligt brev fra Aarhus Universitet landede i foråret 1976 på undervisningsminister Ritt Bjerregaards bord. Afsendere var dekanerne ved de daværende fem fakulteter. Uden om den normale kommandovej gennem rektoratet bad de nærmest ministeren om at sætte deres universitet under administration i en kortere periode.

Det opsigtsvækkende ønske om, at universitetets traditionelle selvstyre blev tilsidesat, skyldtes et lige så usædvanligt rod i universitetets centrale regnskabsafdeling. Det var begyndt allerede i 1971, hvorefter ”flere omfattende kalamiteter er fulgt efter hinanden”, som rektor Svend Bundgaard skrev til undervisningsministeren kort tid før, dekanerne sendte deres brev.

Rektors brev var kulminationen på langtids problemer i hans samarbejde med universitetets direktør og regnskabschef. Nu ville den medarbejder- og studentervalgte rektor have ministeriet til at overveje, om de to tjenestemænd kunne ophøre i deres stillinger. ”Deres kræfter slår ikke til”,

skrev rektor med henvisning til problemerne med at få styr på regnskabsafdelingen.

Resultatet af brevskriverierne blev, at dekanerne og rektor kort tid efter sammen henvendte sig til ministeren med et forslag til, hvordan regnskabsafdelingen kunne reorganiseres. De mente, det skulle ske ved, at rektor overlod en del af sine kompetencer til en embedsmand fra ministeriet. Ministeren fandt dog ikke, at der var grundlag for det, og så blev det op til et lokalt AU-udvalg at få skik på den omstridte afdeling.

I marts 1978 fritog Undervisningsministeriet regnskabschefen for tjeneste, og i efteråret besluttede ministeriet at indlede tjenstlige undersøgelser mod både ham og direktøren. Sidstnævnte tog sin afsked nogle måneder senere, mens rektor Bundgaard allerede i sommeren 1976 havde valgt at gå af før tiden for at overlade reorganiseringen til nye kræfter.

/ hho

Sagen om roderiet i AU's regnskabsafdeling afspejlede sig hyppigt i universitetets daværende avis Information & Debat.

Forvent det bedste – få det bedste

PSYKOLOGI Den korteste vej til dygtige rotter – og mennesker – er positive forventninger til dem.

Psykologiske eksperimenter viser, at vi i overraskende høj grad kan påvirke andres præstationer ved at forvente det gode.

Foto: Scampix

Et psykologisk eksperiment med rotter fra 1960'erne satte for første gang psykologerne på sporet af, at vi kan påvirke andre menneskes præstationer positivt ved at forvente det gode af dem.

!

20 PSYKOLOGISKE EKSPERIMENTER

Hvordan kan almindelige mennesker overtales til at sende stød på 450 volt ind i kroppen på uskyldige medmennesker? Kan man plante falske erindringer om incest i hovedet på børn? Kan andres positive forventninger få os til at præstere bedre? I bogen *20 psykologiske eksperimenter* præsenterer en række psykologer nogle af det tyvende århundredes mest forbløffende psykologiske eksperimenter.

"20 psykologiske eksperimenter"
Red. Henrik Høgh-Olesen og
Thomas Dalsgaard.
Plurafutura Publishing

Af Ida Hammerich Nielson

ihn@adm.au.dk

Det hele startede med rotter. Psykologen Robert Rosenthal havde en formodning om, at vi mennesker kan påvirke både dyr og andre menneskers præstationer gennem vores forventninger til dem. I 1960'erne gennemførte han en række psykologiske eksperimenter, der satte to streger under formodningen. Til det første eksperiment fik to hold psykologistuderende til opgave at lære hver deres flok af rotter at gå gennem en labyrint. Det ene hold fik at vide, at de arbejdede med "smarte rotter", det andet hold fik at vide, at de arbejdede med "sløve rotter". Reelt var der ingen forskel på rotterne. Det var der til gengæld på rotternes præstationer i labyrinten. De "smarte rotter", som de studerende havde positive forventninger til, var 50 procent bedre til at løse opgaverne og 30 procent hurtigere end de "sløve rotter".

– Rosenthal blev selv overrasket over, hvor stor forskellen var, siger Andreas Granhof Juhl, erhvervspsykolog og en af forfatterne til bogen *20 psykologiske eksperimenter*, der netop er udkommet. Heri beskriver en række psykologer deres yndlingseksperiment. Hvorfor rotte-eksperimentet er Andreas Granhof Juhls yndlings-eksperiment, vender vi tilbage til.

Fra rotter til skolebørn

Positive forventninger påvirkede altså i høj grad rotternes præstationer, men hvordan de helt præcist virker, ved vi ikke med sikkerhed, forklarer Andreas Granhof Juhl. Der er dog nogle bud.

„Menneskers personlighed og adfærd ligger ikke fast fra fødslen.

Andreas Granhof Juhl,
erhvervspsykolog

– De forsøgsledere, der lavede forsøg med de påståede "smarte rotter", var venligere, mere opmuntrende og mere afslappede end de forsøgsledere, der lavede forsøg med de påståede "sløve" rotter. De "smarte rotter" fik i det hele taget langt mere opmærksomhed end de "sløve rotter", siger han.

De opsigtsvækkende rotteresultater inspirerede Robert Rosenthal til at gennemføre et lignende eksperiment med skolebørn. For hvad sker der egentlig, hvis man planter særlige forventninger hos lærerne til nogle elever frem for andre? Rosenthal udførte intel-

ligentests på en gruppe elever, inden eleverne skulle begynde i en ny klasse med en ny lærer. Hos 20 procent af eleverne manipulerede han målingerne, så deres testresultater så bedre ud, og lærerne fik at vide, at der var tale om

"akademiske sprintere". Året efter testede han eleverne igen.

– De elever, som lærerne havde særligt positive forventninger til, havde en større intellektuel vækst end den anden gruppe. Rosenthal havde formået at skabe en øget intellektuel vækst hos tilfældigt udvalgte elever ved at manipulere med lærernes forventninger til elevernes præstationer, siger Andreas Granhof Juhl.

Styrker frem for svagheder
"Rosenthal-effekten" – eller "Pygmalion-effekten", opkaldt efter den græske sagnfigur Pygmalion, som ved tankens kraft gjorde en

af sine skulpturer levende – virker altså i høj grad også på mennesker. Særligt på børn på de mindste klassetrin, viser Rosenthals eksperimenter, men ifølge Andreas Granhof Juhl har det danske skolesystem ikke taget ved lære af de psykologiske indsigter.

– Vi er nogle af dem, der tester mest i verden. Vi kategoriserer børn som enten dygtige eller dumme og underviser dem derefter. Men børn vil udvikle sig i den retning, som forventningerne er til dem. Derfor bør vi arbejde meget mere målrettet på at opbygge positive forventninger og fokusere på børnenes styrker. Desværre synes dette ikke at dominere diskussionerne blandt hverken politikere eller pædagogiske eksperter, siger Andreas Granhof Juhl.

Det er dog ikke kun politikerne, der glemmer at fokusere på børns styrker frem for svagheder. Vi kunne alle sammen være bedre til det.

– Hvis dit barn får et 4-tal og et 12-tal, hvilken karakter vil du så bruge mest tid på at tale om? Undersøgelser viser, at langt de fleste bruger mest tid på at tale om den laveste karakter. Det er ikke konstruktivt, for et problemfokus fastholder vores opmærksomhed på det, vi forsøger at undgå. Vi bør i stedet fokusere på det, vi ønsker mere af, for så får vi det ofte, siger han.

Ikke lalleglad optimisme

Andreas Granhof Juhl understreger, at Rosenthal-effekten rækker langt videre end børneopdragelse. I alle livets forhold gælder det, at positive forventninger bringer os tættere på det, vi gerne vil opnå. Rosenthal-effekten er hovedinspirationen bag metoden "værd-sættende samtale", der dog ifølge erhvervspsykologen er behæftet med flere misforståelser.

– Værd-sættende samtale er ikke det samme som lalleglad optimisme. Vi må gerne stå i svære situationer og tale om de svære ting. Vi skal bare huske at holde fokus det rigtige sted og være opmærksom på, om vi grundlæggende skaber positive eller negative forventninger, siger han.

Vi formes af andre

Rosenthal-effekten er Andreas Granhof Juhls yndlingseksperiment, fordi det får os til at tænke på vores medmennesker på en radikalt ny måde.

– Menneskers personlighed og adfærd ligger ikke fast fra fødslen. Vi formes i høj grad af andres forventninger til os. Derfor kan du starte med dig selv og spørge, hvad du egentlig forventer af dine forældre, din kollega eller din ægtefælle. Hjerneforskning viser, at mennesker er fleksible hele livet. De bliver ved med at ændre sig og overraske. Det, der i virkeligheden stivner, er vores billeder af dem. ■

Den allerstørste fest nogensinde

17. JUNI FEST 28.000 liter øl, 90 m³ barkflis, 27 toiletbåse, over 600 meter hegn og 120 bartendere. Det og meget mere er opskriften på succes, når den rekordstore fejring af Fremtidens AU løber af stablen fredag den 17. juni. **UNivers** har taget et kig ind i maskinrummet hos nogle af dem, der får det hele til at lykkes.

Af Lasse Emil Frost
lef@adm.au.dk

En lavrisiko-fest

En rekordstor fest kræver også en rekordstor sikkerhed. Den skal Jydsk Vagt- & Hundetjeneste stå for, og det er ikke svært at se, at de har gjort deres hjemmearbejde – også selv om de netop af sikkerhedsmæssige årsager ikke må oplyse det præcise antal vagter under festlighederne.

– Svaret på det spørgsmål er altid ”nok”. Jeg kan dog fortælle, at vi har lavet en ret præcis risikovurdering af festen på baggrund af beliggenheden, tidspunktet, publikums antal og type samt musikgenren. Den viser os, at festen er i lavrisiko-gruppen, bl.a. da musikprogrammet er ret mainstream, og deltagerne generelt er studerende og universitetsansatte, der normalt ikke er de store ballademagere, siger sikkerhedschef Johnny Steinbrenner fra Jydsk Vagt- & Hundetjeneste I/S.

Let it rain

Danmarks Største Fredagsbar blev sidste år pludselig forvandlet til én stor mudderpøl, da skydækket hen under aftenen bristede. Det udendørs areal til festen den 17. juni er omkring ti gange større og dækker hele Universitetsparken, så frygten for regn-undtagelsestilstand à la Roskilde Festival er ikke ubegrundet. Gartnerafdelingen på AU er dog forberedt på selv den værste skylle.

– Vi har indkøbt 90 kubikmeter barkflis, som vi rykker ud med i samme sekund, den første dråbe falder. Det skulle være nok til at dække det meste af parken. Men det bliver heldigvis ikke aktuelt, siger ansvarlig for gartnerafdelingen Niels Peter Christensen med et glimt i øjet.

Den Store Oprydning

Aarhus Universitets-Sport (AUS) gør andet end at holde de studerende i form. Den 17. juni har paraplyforeningen nemlig fået til opgave slet og ret at rydde op – både under og efter festen. Og til det stiller de et næsten 80 mand stort hold bestående af aflønnede

studerende.

– Normalt når vi laver den her slags arbejde til f.eks. Danmarks Største Fredagsbar, er det frivilligt, og det forventes, at hver af vores 14 idrætsforeninger stiller med fem mand. Dette arrangement er dog så stort, at vi har sat tjanserne aflønnet i udbud, siger klubkonsulent fra AUS Rasmus Vibe.

” Det er lidt som om, vi har fået Grøn Koncert til Universitetsparken.

Benjamin Bilde Boelsmand, bar-ansvarlig

Der er stadig ledige pladser på oprydningsholdet, og Rasmus Vibe opfordrer derfor alle interesserede til at melde sig på. Den almene festgænger kan dog også selv gøre en indsats for at lette oprydningsarbejdet.

– Der er f.eks. opstillet en masse

skraldespande, som gerne må benyttes. Derudover kan man også genbruge sit ølkrus, siger Rasmus Vibe.

Halvandet toiletbesøg

20.000. Omtrent så mange feststemte mennesker regner projektledelsen med, at der møder op til fejringen. Men hvad gør man, når de vil på toilettet? Så opstiller man såmænd bare 27 toiletbåse og 15 urinaler og håber på det bedste.

– Toiletbåsene rummer hver ti toiletter, mens urinalerne kan betjene fire mennesker ad gangen. Vi regner ikke med, at alle gæsterne skal forrette nødtørft samtidig. Vores estimat er, at cirka 100 mand per toilet passer o.k., mens vi dog under spisningen, hvor der ikke er nær så mange mennesker, regner med, at hver gæst cirka skal på toilettet halvanden gang, siger Carsten Pahl Jensen fra Teknisk Forvaltning.

Bar’ kom an

Når den store tørst melder sig, er barerne beredte. Mildt sagt. Der er nemlig indkøbt intet mindre end 28.000 liter øl, 10.000 liter sodavand og cider samt cirka 80.000 ølkrus, og til at betjene festligedernes tørstende ganer står 120 kampklare bartendere fordelt rundt om i de seks barer.

– Det er lidt som om, vi har fået Grøn Koncert til Universitetsparken. Det bliver et stort arbejde at koordinere, men samtidig også vildt fedt, siger Studenterrådets projektkoordinator Benjamin Bilde Boelsmand, som er ansvarlig for barerne og Lille Scene. ■

LÆS MEGET
MERE OM
FESTEN PÅ:
au.dk/fest

Foto: Polfoto

28.000 liter øl, 10.000 liter sodavand og cider, 80.000 ølkrus og 120 kampklare bartendere. Der er lagt an til at brag af en fest 17. juni i Universitetsparken.

Består enhver test.

Kom ind til Humac, og se, hvordan Mac har alle svarene, både i og uden for klasseværelset.

Checkliste til universitetet

- ✓ Kører Microsoft Office
- ✓ Passer til dine enheder
- ✓ Fantastisk til fotografier, film og musik
- ✓ Passer til netværket på dit uddannelsessted
- ✓ Hurtig, pålidelig og nem at bruge

**Studierabat
på Apple
produkter.**

Til dig, der er
over 18 år.

Humac

Humac Vesterbrogade
Vesterbrogade 12
1620 København V

Humac Gammel Mønt
Gammel Mønt 12
1117 København K

Humac Magasin
Kongens Nytorv 13
1095 København K

Humac Åboulevard
Åboulevard 15
1960 Frederiksberg C

Humac Lyngby
Lyngby Hovedgade 19A
2800 Kgs. Lyngby

Humac Odense
Vestergade 94
5000 Odense C

Humac Århus
Fredens Torv 2
8000 Århus

Humac Vejle
Søndertorv 2
7100 Vejle

Humac Aalborg
Lille Nygade 8
9000 Aalborg

Telefon: 7021 5353 www.humac.dk

Cand.scient.pol.lærer

Foto: Jesper Buch Rais

- Da jeg kom godt ind på overbygningen, blev jeg mere og mere bevidst om, hvad jeg egentlig bedst kunne lide. Og det var at være sammen med andre mennesker. Her virkede jobbet som gymnasielærer helt perfekt, siger Mads Panny.

KARRIERE Udsigten til en ensom 8 til 16-tilværelse bag computerskærmen fik Mads Panny til at skifte retning efter kandidatuddannelsen i statskundskab. Han er nu gymnasielærer på fjerde år – og fortryder det ikke et sekund.

Af Lasse Emil Frost
lef@adm.au.dk

Mads Panny er i begyndelsen af 00'erne studentermedhjælper i Viborg Amt. Her er han omgivet af søde kolleger og en rar, uformel omgangstone, og han bruger sine evner fra statskundskabsstudiet til at udarbejde rapporter om alt fra pendling og indvandring til arbejdsmarkedet i området. Alt er godt. I hvert fald på overfladen.

– Det gik dog langsomt op for mig, at jeg hverken blev glad eller motiveret af at sidde i enenum med en computerskærm fra tidlig morgen til sen eftermiddag. Jeg kedede mig simpelthen, siger Mads Panny.

Og kedsomheden fik konsekvenser. Da Mads Panny senere blev færdig som kandidat i statskundskab, fik den erindring ham til at vælge gymnasielærervejen, selv om det krævede halvandet års yderligere studier.

Frygten for kedsomheden var dog ikke det eneste, der drev ham.

– Da jeg kom godt ind på overbygningen, blev jeg mere og mere bevidst om, hvad jeg egentlig

bedst kunne lide. Og det var at være sammen med andre mennesker. Her virkede jobbet som gymnasielærer helt perfekt, siger Mads Panny.

Drømmen gik i opfyldelse

Selv om Mads Panny godt kunne have skiftet spor før og læst samfundsfag, valgte han alligevel at færdiggøre sin kandidatuddannelse i statskundskab.

– Det handler først og fremmest om faglig stolthed. Jeg ville jo have papirerne på at være cand.scient.pol.! Men det betød selvfølgelig også noget, at humanister generelt er mindre attraktive på arbejdsmarkedet, siger han og uddyber, at kandidattitlen derudover er et sikkert kort, som giver ham mulighed for at vende tilbage, hvis han pludselig skulle fortryde sit valg.

Det regner Mads Panny dog ikke med at gøre lige foreløbig.

– Jeg valgte jo studiet, fordi jeg interesserede mig for politik og retfærdighed i samfundet og ikke fordi, jeg absolut ville være statsminister. I undervisningen bruger jeg netop min faglighed meget mere alsidigt, end jeg ellers ville

kunne komme til. Derfor er det lidt en drøm, der er gået i opfyldelse for mig, siger han.

De er vildt skarpe!

Især formidlingen af det komplicerede stof fanger Mads Panny. Han lægger dog heller ikke skjul på, at det er her, den allerstørste udfordring ligger.

– For mig er det ikke en faglig udfordring, da jeg har ballast nok der. Det svære er mere at starte det rigtige sted, på det rigtige niveau – eleverne er nemlig vildt skarpe, selv om deres basisviden ikke nødvendigvis er specielt prangende, siger han.

I sin stilling på Viborg Gymnasium og HF bruger Mads Panny faktisk også sine statskundskabskompetencer helt konkret. Ud over at være lokal folketingskandidat for Socialdemokraterne er han nemlig en aktiv del af skoleudviklingsområdet.

– Her skal der tages en del politiske beslutninger om fremtidens gymnasieskole, og lige præcis den dosis embedsmandsarbejde passer mig rigtig fint, siger Mads Panny med et glimt i øjet. ■

?!

BLÅ BOG

Navn: Mads Panny

Alder: 31

Stilling: Gymnasielærer i samfundsfag og historie på Viborg Gymnasium og HF.

Uddannelse: Kandidat i statskundskab (cand.scient.pol.) med undervisningskompetence i historie

Færdiguddannet: 2007

GYMNASIELÆRERENS TRE KARRIERERÅD

1. "Spørg dig selv: Hvad gør mig glad og motiveret til at arbejde? Kan du svare på det, er du godt på vej."
2. "Overvej, hvilke realistiske jobs din uddannelse peger imod – det er ikke sjovt at være arbejdsløs, når man er færdig og gerne vil have hus og børn."
3. "Vælg én retning, du toner din uddannelse og dit CV imod. Det er først sådan, du finder ud af, om du har valgt rigtigt."

Q&A

– Er der slet ikke noget dårligt ved at være gymnasielærer?

– Det eneste negative er mediernes forføjede fremstilling af os. Ifølge dem er vi jo dovne, laver for lidt og lærer ikke eleverne nok – men jeg tager det som en udfordring at modbevise den påstand.

I dialog med historien ...

COMPUTERSPIL Studerende tilknyttet danmarkshistorien.dk har skabt dialogerne til sitets nye historieformidlende computerspil Magtens Segl.

Af Anders Elsig
kommunikationsmedarbejder

Torsdag den 26. maj strømmede et par hundrede mennesker nysgerrigt til og fyldte sammen med akustiske middelaldertoner og tærter bagt efter 1400-tals-opskrift Studenterhusets nye café på Nordre Ringgade. Grunden var Magtens Segl: noget så særpræget som et middelalder-adventurespil bygget på forskning. Bagmændene kunne endelig vise spillet frem efter halvandet års unikt samarbejde mellem forskere, professionelle spiludviklere og studerende på danmarkshistorien.dk, Aarhus Universitets digitale historieportal. En af spillets designere er bachelor i historie Troels Overgaard, der har givet spillets middelalderpersonager stemmer.

Koncentreret historie

– Vi har prøvet at lave nogle karakterer, der forklarer forskellige ting om samfundet. Hvis du udforsker spiluniverset og snakker med alle de her mennesker, så får du også en bred viden. Det handler om at mætte fortællingen med historie, forklarer Troels Overgaard, der sammen med to andre

studerende har udviklet samtlige dialoger i spillet.

I Magtens Segl styrer du som spiller hovedpersonen Bea igennem Aarhus og omegn anno 1458. På sin episke færd løber hun ind i alt fra tiggere og gøglere til biskopper og adelsmænd. På klassisk adventurespilmanér skal hun udfritte dem om stort og småt for at løse en række opgaver.

Selvom spillet har en karikeret streg, så ligger der en grundig historisk research bag hele dets set-up. Det gælder også dialogen:

– Gud ønsker ikke, at alle skal være lige, for hvis alle var lige, så behøvede den ene ikke den anden, og så ville der være mindre kærlighed mellem mennesker.

Sådan lader Troels Overgaard en adelsmand filosofere undervejs i spillet. Og det er ikke grebet ud af den blå luft. Passagen bygger på en historisk kilde fra perioden, og spillet illustrerer dermed, hvor langt middelalderens tankegang er fra nutidens krav om ligestilling. Det har dog været en udfordring at koge historiens kompleksitet ned til en enkelt ordveksling.

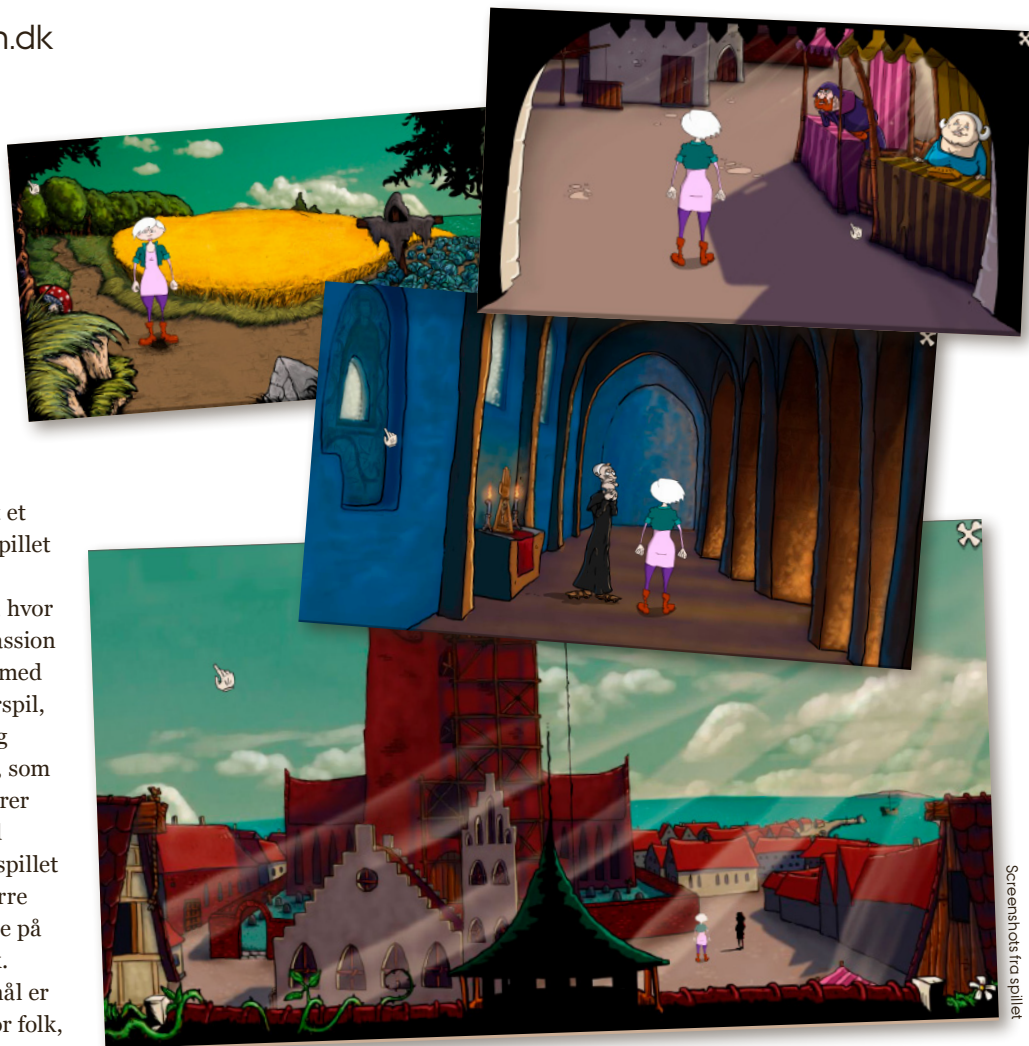
– Man har tre linjer til at formidle noget, man kan skrive en bog om, fortæller han.

Computerspil skal åbne historien

For Troels Overgaard var det vigtigt at konkretisere al den viden, han har suget til sig på historiestudiet, og få det ud over rampen. Og det er netop der, at et medie som computerspillet kommer ind i billedet.

– Vi spurgte os selv, hvor vi havde vores egen passion for historie. Den kom med Civilization (computerspil, red.), Indiana Jones og andre populærmedier, som bruger historie, forklarer han. Troels Overgaard håber, at dialogerne i spillet kan være med til at pirre spillere til at læse mere på danmarkshistorien.dk.

– Det ypperste formål er at åbne historien op for folk, siger han. ■

Screenshots fra spillet

!

PRØV SELV SPILLET PÅ:
DANMARKSHISTORIEN.DK

Foto: Derrick Butler

Dialogdesigner Troels Overgaard kunne den 26. maj endelig vise adventurespillet Magtens Segl frem for offentligheden.

KOPI OR NOT KOPI..?

Illustration: Jakob Vrig Stærnøse

FÅ STYR PÅ KOPIERNE MED

KOPIPHANS.DK

OG VIND PRÆMIER

 COPYDAN **TEKST & NODE**

Steffen hyldede Bob på AU

Steffen Brandt spillede tirsdag den 24. maj koncert i Kemisk Kantine i anledning af Bob Dylans 70-års fødselsdag. 119 publikummer overværede Brandts Dylan-fortolkninger til koncerten, som blev udsolgt på ti minutter.

– Koncerten var en megafed oplevelse. Man kunne virkelig mærke på folk, at de glædede sig til at opleve Steffen Brandt live, siger Grit Jørgensen fra festforeningen @lkymia, der var med til at arrangere koncerten, som blev sendt live på Danmarks Radio.

Universitetet blev valgt som ramme for koncerten, da Bob Dylans karriere netop blev grundlagt på de amerikanske universiteter.

Pris til studieprojekt

Den 19. maj præsenterede en række studerende fra uddannelsen Digitalt Design deres afsluttende projekter på Digital Design EXPO. Østjysk Innovation uddelte prisen for det bedste koncept til gruppen No Name for konceptet "Guide Lights". Guide Lights er en inspirerende måde at fremhæve bibliotekets skønlitterære bøger på: lige meget, om brugeren går efter bibliotekarens anbefalede, månedens mest læste eller en bestemt genre. Med et inspirationskort i hånden vil bøgerne lyse op og vise vej. No Name består af Henriette Bossen, Rikke Bormann, Camilla Rodbjerg og Trine C. Larsen.

Var egypterne de eneste?

Af Sanne Hyldgaard

shy@adm.au.dk

Spørgsmål:

Homo sapiens udvandrede fra Afrika for omkring 60.000 år siden. Hvilke andre samfund end det egyptiske levede i Afrika i denne periode?

Svar:

Kari Kragh Blume Dahl, adjunkt ved DPU med forskningsområde i mennesker, uddannelse og kultur i Afrika.

– Det er et lidt vanskeligt spørgsmål. Historien om de store civilisationer i Afrika på det punkt er stykket sammen af mange forskellige kilder – mundtlige overleveringer, arkæologiske fund, skrifter i gamle papyrusruller osv. Der findes ikke nogen fund af "store civilisationer" fra før egypterne. Vi kan derfor ikke afvise, at der har levet andre civilisationer før egypterne. Op gennem årene i perioden 120000-10000 år før vor tidsregning, altså også for 60000 år siden, har man fundet spor af

bosættelser, bl.a. huler, redskaber af sten, der er brugt til at jage gazeller på savannen, indsamle planter og fiske ved floderne forskellige steder i Afrika. Ellers ved vi mest om Afrika fra perioderne, der ligger noget tættere på vores tidsregning.

Hvad ved vi så om de civilisationer, der har levet i Afrika siden?

– Kongedømmer, dynastier og handelsbyer opstod, blev erobret eller erobrede selv andre områder og riger, og magtcentrene flyttede sig derfor rundt i Afrika.

Kush var et rige syd for Egypten,

som blev indlemmet i Egypten cirka 1000 før vor tidsregning, og senere besatte de selv den egyptiske trone. Cirka 500 før vor tidsregning tog assyrerne over. Aksumriget opstod omtrent samtidig. Det medvirkede til, at kendskabet til jernfremstilling blev udbredt. Det havde man lært af assyrerne,

Illustration: Louise Thrane Jensen

der havde forbindelser til Asien. Fra 500 f.v.t. til 600 e.v.t. var der i området syd for Sahara dannet en lang række bysamfund, et stort Ghanarige, og senere kom handelssamfund langs Østafrikas kyst til. Ghanariget havde kontrol over forbindelser mellem guldminer i syd og et handelssystem gennem ørkenen og kontrollerede derfor hele området.

Vi ved som sagt en hel del om egypterne og derigennem en del om deres handelspartnere. Mundtlig overlevering, arkæologiske fund og etnologiske analyser har også gjort, at vi har fået mere viden om disse civilisationer. For eksempel det, man kalder "Land of Punt", som var en stor civilisation sydøst for Egypten omkring Afrikas Horn. Meget af det, vi ved i dag, har vi fra egypterne, som havde Punt som en vigtig handelspartner. De handlede slaver, vilde dyr og ædelmetaller som f.eks. guld. ■

Studenterglæde over mulig ingeniørfusion

FUSIONER Næstformanden i De Studerendes Råd på Ingeniørhøjskolen i Århus er glad for den mulige fusion med Aarhus Universitet. Hun har selv tidligere skrevet til statsministeren for at få fusionen på dagsordenen.

Af Kristian Serge Skov-Larsen

ksl@adm.au.dk

"Det er vores vurdering, at en fusion med Aarhus Universitet vil få en lang række positive effekter på vores læringsmiljø. Vi håber, at du vil lytte til vores stemme."

Sådan skrev Louise Thomsen, da hun på vegne af de ingeniørstuderende i Aarhus sendte et åbent brev til statsminister Lars Løkke Rasmussen for at fremskynde den fusion, som begge institutioner ønskede, men som

loven om professionshøjskoler forhindrede.

I dag, hvor et flertal i Folketinget er klar til at ændre loven, så fusionen kan blive en realitet allerede i starten af næste år, er begejstringen ikke kølnet hos næstformanden for De Studerendes Råd på Ingeniørhøjskolen.

Passer bedre med universitetet

– Det er en meget glædelig nyhed. En fusion med Aarhus Universitet giver os et miljø, hvor vi studerende får bedre muligheder for at

udvikle os, siger Louise Thomsen.

At Ingeniørhøjskolen skulle fusionere, har hele tiden været klart. Det store spørgsmål har blot været med hvem. Indtil den nye aftale blev indgået, var det i stedet en fusion med Via University College, der blandt andet huser lærer- og pædagogstuderende, som tegnede sig i ingeniørernes fremtid. Senest i 2014 skulle fusionen med VIA være en realitet, hed det i den gamle folketingsbeslutning, der altså nu bliver lavet om til fordel for en mulig AU-fusion.

Bedre samarbejde

Louise Thomsen forventer, at blandt andet det internationale samarbejde med andre institutioner vil være meget nemmere som en del af Aarhus Universitet.

– Universitetet har en lang række samarbejdsaftaler, som vi kan trække på, og vi forventer, at det vil åbne nogle døre, at vi er en del af et universitet.

Aarhus Universitet og Ingeniørhøjskolen i Århus har allerede i dag et samarbejde om at udbytte ingeniørkandidatgrader via den fælles overbygning "Aarhus

School of Engineering".

– Men at både bachelorgrad og kandidatgrad fremover bliver taget på samme uddannelsesinstitution, kommer forhåbentlig til at betyde større sammenhænge i hele uddannelsesforløbet og synergieffekter med forskningen allerede fra første uddannelsesdag, siger Louise Thomsen. ■

>> LÆS MERE OM IHA OG AU PÅ SIDE 1

Happy birthday Bob Dylan

On Tuesday 24 May the Danish musician Steffen Brandt gave a concert in the canteen at the Department of Chemistry to celebrate Bob Dylan's 70th birthday. An audience of 119 came along to listen to Brandt's interpretations of Dylan's music at the concert, which was sold out in ten minutes.

"The concert was simply fantastic", says Grit Jørgensen from the @lkymia party committee, which helped to arrange the event. Brandt's performance was also transmitted live on Radio Denmark.

The university was chosen as the setting because Bob Dylan's career was launched at the American universities.

Tell us your thoughts and win €1,000

The International Centre would love to receive regular feedback from you; and the International Student Barometer is your opportunity to tell us what's working, what's frustrating, and what you think of the time you have spent at Aarhus University so far. By way of thanking you for completing the questionnaire, i-graduate offers you the chance of winning a €1,000 cash prize or suggest a €1,000 donation to charity.

Please click the link for your chance to have your say:
survey.euro.confirmat.com/wix/p656208188.aspx?inst=120101

Photo: Roor Lavo Paaske

Danish democracy

POLITICS Denmark's elections are approaching, even if people don't know exactly when. Here's a quick rundown of how it will work, and what to look for.

By David Vranicar

dav@adm.au.dk

Since it was written nearly 2,500 years ago, Plato's *The Republic* has been viewed as the philosophical foundation of democracy.

But for all his intellectual wizardry, Plato was a little sketchy on the details. He may have laid out the ideas, but countries have had to concoct their own ways of turning Platonic philosophy into practical procedure.

Like all democracies, Denmark has some nuances that don't come up in the pages of Plato. And at some point in the next few months, these nuances will take centre stage when the country holds national elections.

Mark the date

Danes will vote whenever the prime minister wants them to.

OK, that's not entirely true. The prime minister – currently Lars Løkke Rasmussen, the third straight prime minister surnamed Rasmussen – does indeed dictate when elections are held. But it can be no longer than four years after the previous election, and there must be at least three weeks between the announcement and

election day.

The last election was on 13 November 2007, so the next one is coming up. It's just that no one knows exactly when.

"People thought it would be last week, then this week, and now people are saying it will be next week", says Rune Stubager, a professor at Aarhus University's political science department.

„The economy has gotten worse since the last election, so that's the real battlefield.“

Rune Slothuus,
professor, Department of
Political Science

"So basically no one knows."

The last time it took this long between elections was 1994, when elections were held just three months prior to the deadline. According to Stubager, the current

delay might be a matter of timing.

"Of course the prime minister will keep an eye on when he has the best chance of being re-elected", Stubager says. "Whenever the prime minister sees an opportunity to get re-elected, he'll call an election."

Block party

When voters do finally take to the polls, they will have plenty of options.

There are currently nine different parties with seats in the 175-seat Danish parliament, each with somewhere between one and 46 representatives. The two largest parties are the centre-right Venstre, which has 46 representatives, and the Social Democrats, who have 45.

Though there are a multitude of parties, they split into two coalitions, or blocks. The "blue block" is comprised of the various right-wing parties such as Venstre, the Danish People's Party and the Conservative People's Party; the "red block" has the Social Democrats, the Socialist

Photo: Roor Lavo Paaske

People's Party and other left-wing parties.

In 2007, the blue block received 54.2 percent of the votes, the red block 45.8. On the strength of that margin, the prime minister was from the blue block.

But according to AU politics professor Rune Slothuus, things are set to flip.

"I'm pretty sure we'll see some changes", Slothuus says. "And right now the polls say that 52 percent will vote for the red block, and 48 percent for the blue block."

Economy the "real battlefield"

Even if immigration and border patrols get the lion's share of media attention, Slothuus and Stubager both say that economics will dominate this election.

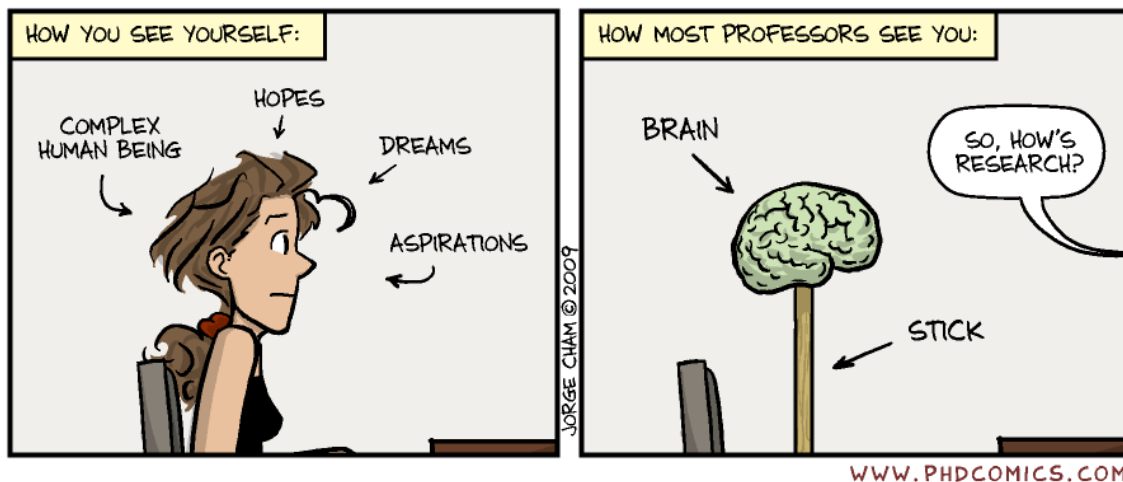
"The economy has gotten worse since the last election, so that's the real battlefield", Slothuus says. "The incumbent government

would like this to be about economic responsibility. But the Social Democrats and Socialist People's Party are trying to make the welfare state the major issue."

Venstre and other blue block parties stress that they will not raise taxes and will be responsible with government spending. The Social Democrats, meanwhile, want to bolster social welfare, especially in education and health-care. The caveat is that they can't increase welfare (which everyone wants) and cut taxes (which everyone also wants).

And this, according to Slothuus, is the crux of the election.

"All parties have to like the welfare state because it's so popular", Slothuus says. "But there might be an ideological cleavage this time, because the centre-right say that they need welfare but we might need to cut down certain aspects of it." ■

AARHUS UNIVERSITET

"Hun er 20 år, så hun er halvgammel ..."

Læs om universitetets kældre side 10-11

UNivers

STUDENTER
SIDERNE

NYHEDER ■ INTERNATIONAL ■ STUDIELIV ■ TEMA: SØGER I DYBET ■ FRIT EN FORSKER ■ KARRIERER ■ OG MEGET, MEGET MERE ...

Foto: Scampix

17. JUNI AMOK!

Der er lagt i ovnen til den **HELT** store fest
fredag den 17. juni i Universitetsparken > **SIDE 14**

DANISH DEMOCRACY
DENMARK'S ELECTIONS ARE
APPROACHING, EVEN IF PEOPLE
DON'T KNOW EXACTLY WHEN.
GET A QUICK RUNDOWN AND
READ MORE > **PAGE 15**

I DIALOG MED HISTORIEN
STUDERENDE HAR SKABT DIALOGERNE
TIL DET HISTORIEFORMIDLENDE
COMPUTERSPIL "MAGTENS SEGL".
DANMARKSHISTORIEN.DK STÅR BAG.
LÆS MERE > **SIDE 17**

EN GLAD GYMNASIELÆRER
JOBET SOM GYMNASIELÆRER ER
UDSKÆLDT, MEN IFØLGE CAND.
SCIENT.POL. OG GYMNASIELÆRER
MADS PANNY ER JOBET HELT PERFEKT.
LÆS MERE > **SIDE 16**

KÆLDEREVENTYR
UNIVERS ER TAGET PÅ UNDERSØGELSE
I UNIVERSITETSKÆLDRENS DYB
FOR AT SE, HVAD DER EGENTLIG
GEMMER SIG DERNEDE.
LÆS TEMAET > **SIDE 10-11**

LÆS
OGSÅ
I DETTE
NUMMER